

аЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства аграрної політики
та продовольства України

№ _____

ВИМОГИ

**щодо ввезення на митну територію України живих тварин та
їхнього репродуктивного матеріалу**

I. Загальні положення

1. Ці Вимоги поширюються на відносини між операторами потужностей (об'єктів), ветеринарними адміністраціями України, країн-експортерів/країн-походження, державними ветеринарними інспекторами та особами відповідальними за ввезення на митну територію України живих тварин та їхнього репродуктивного матеріалу.

2. У цих Вимогах терміни вживаються у таких значеннях:

власник домашніх тварин – фізична або юридична особа, зазначена як «власник» у ідентифікаційному документі та/або уповноважена особа, що супроводжує домашніх тварин під час їх некомерційного переміщення;

декоративні гідробіонти – об'єкти аквакультури, що утримуються, вирощуються або реалізуються виключно для декоративних цілей;

добовий молодняк – свійська птиця віком до 72 годин, що не піддавалась годуванню, та мускусні качки (*Cairina moschata*) або їх помісі віком до 72 годин, що піддавались або не піддавались годуванню;

забійні тварини – тварини призначені для забою;

згряя – уся свійська птиця із однаковим епізоотичним статусом, яка утримується в одному приміщенні або в одному відгородженому місці та складає одну епідеміологічну одиницю; для свійської птиці, яка утримується в клітках, це визначення включає усю свійську птицю, яка знаходиться у одному приміщенні зі спільним повітряним простором;

інкубаторій (інкубаційний цех) – господарство, в якому здійснюється інкубація яєць, виведення та постачання добового молодняка свійської птиці;

інкубаційні яйця – яйця, що відкладені свійською птицею, та призначені для інкубації;

компетентний орган – орган державного управління, що здійснює функції ветеринарної адміністрації;

користувальні тварини – не племінні тварини які використовуються для отримання продукції з них;

мікрочіп (транспондер) – пасивний радіотехнічний ідентифікаційний пристрій, доступний лише для зчитування інформації;

некомерційне переміщення домашніх тварин – будь-яке переміщення домашніх тварин, яке здійснюється без мети продажу або іншої передачі права власності на цих тварин;

племінна свійська птиця – свійська птиця віком від 72 годин, яка призначена для виробництва інкубаційних яєць;

продуктивна свійська птиця – свійська птиця віком від 72 годин, яка вирощується для виробництва м'яса та/або яєць, що призначені для споживання людиною та/або для поповнення поголів'я диких тварин;

репродуктивний матеріал – сперма, зиготи, запліднена ікра, інкубаційні яйця, запліднені яйцеклітини, ембріони та інший біологічний матеріал, призначений для відтворення;

свійська птиця – кури, індики, цесарки, качки, гуси, перепели, голуби, фазани, куріпки та безкільові (страусоподібні) (*ratitae*), які розводяться та утримуються в неволі для племінних цілей, та/або виробництва м'яса або яєць, що призначені для споживання людиною, та/або для поповнення поголів'я диких тварин;

уповноважена особа (для некомерційного переміщення домашніх тварин) – фізична особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого власником домашніх тварин, має право на здійснення їх некомерційного переміщення від імені власника цих тварин;

центр збору тварин – потужність (об'єкт), затверджена компетентним органом країни походження для збору живих тварин, які походять більш ніж з одного господарства;

цирк – подорожуюча виставка або ярмарок, яка складається із однієї або більше тварин;

яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF) – інкубаційні яйця, отримані від зграй курей, вільних від специфічних патогенів, які призначені для діагностичного, дослідного та фармацевтичного використання.

Інші терміни вживаються в значеннях, наведених у законах України «Про ветеринарну медицину», «Про аквакультуру», «Про племінну справу в тваринництві», «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин». Термін «країна походження» визначається в порядку, встановленому Митним кодексом України. Термін «домашні тварини» вживається в значенні, наведеному в Законі України «Про безпечність та гігієну кормів».

3. При ввезені живих тварин та їхнього репродуктивного матеріалу на митну територію України, повинні виконуватись вимоги, встановлені у розділах III-IV цих Вимог, а також:

1) живі тварини повинні бути ідентифікованими, зокрема, велика і дрібна рогата худоба, коні, свині, собаки та коти повинні мати повсюдну ідентифікацію та облік в індивідуальному порядку за допомогою неповторюваного ідентифікатора; свійська птиця, птахи, бджоли, комахи, риби, ракоподібні, молюски, жаби, амфібії та рептилії - колективну ідентифікацію за епідеміологічною одиницею або групою належності за допомогою неповторюваного групового ідентифікатора; для інших товарів - наявність маркування;

2) живі тварини не повинні бути призначені для забою в рамках програми боротьби із інфекційними хворобами тварин;

3) жуйні тварини не отримували кормів тваринного походження, що містять тваринний білок жуйних тварин;

4) племінні, користувальні та забійні тварини не отримували:
стильбенів, тиреостатичних речовин;

естрогенних, андрогенних, гестагенних речовин або β -агоністів для інших цілей, ніж терапевтичні або зоотехнічні;

5) якщо інше не передбачено вимогами розділу III цих Вимог, транспортні засоби, за допомогою яких здійснюються перевезення живих тварин, повинні бути сконструйованими у спосіб, що забезпечує уникнення можливості висипання/вилиття екскрементів, матеріалу підстилки або корму із транспортного засобу під час перевезення цих тварин. Перед завантаженням тварин транспортні засоби мають бути очищеними та продезінфікованими відповідно до вимог законодавства країни-експортера/країни походження;

б) поводження із живими тваринами перед завантаженням, під час завантаження та транспортування повинно відповідати вимогам законодавства України про благополуччя тварин або еквівалентним вимогам;

7) сперма/ембріони/ооцити, призначені до ввезення на митну територію України;

8) у спермі/ембріонах/ооцитах не допускається наявність патогенних і токсикогенних мікроорганізмів та клітин крові;

9) до міжнародних ветеринарних сертифікатів, які супроводжують вантажі із спермою/ембріонами/ооцитами, додається специфікація, що містить такі дані: порода, кличка, номер тварини-донора;

число, місяць і рік узяття сперми/ембріонів/ооцитів;

кількість каністр у спеціальних контейнерах (посудинах);

кількість серій і доз в одній каністрі;

сперма/ембріони/ооцити повинні перевозитись у опломбованих та нових/стерильних контейнерах. Пломбування контейнерів повинно проводитись під контролем (наглядом) державного ветеринарного інспектора країни-експортера/країни походження.

4. Перед відправленням на митну територію України наступні види живих тварин повинні утримуватись на карантині у спеціально підготовлених для цього приміщеннях під контролем (наглядом) державного ветеринарного інспектора країни-експортера/країни походження:

1) племінна та користувальна велика рогата худоба (ВРХ) – протягом щонайменше останніх 28 днів перед відправленням на митну територію України;

2) племінні та користувальні вівці, кози, свині, коні, спортивні коні, парнокопитні тварини (*Artiodactyla*) (за винятком племінних та користувальних ВРХ (включаючи роди *Bubalus* та *Bison* та їх помісі), овець (*Ovis aries*), кіз (*Capra hircus*), свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*)), а також тварини, що належать до родини носорогових (*Rhinocerotidae*) та слонових (*Elephantidae*), неодамашнені тварини, що належать до родин свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*) та тапірових, сумчасті тварини, тварини ряду хижих (собаки, коти, тхори (фретки), інші ніж ті, що зазначені в пункті 1 підрозділу 24 розділу III цих Вимог, шакали, лисиці, вовки, ведмеді, ракуни, носухи, панди, видри, ласки, куниці, борсуки, скунси, норки, генети (еноти), куниці, лінзанги, мангусти, гієни, пуми, гепарди, леви, тигри, леопарди), рептилії, гризуни, інші ніж ті, що зазначені в пункті 1 підрозділу 24 розділу III цих Вимог, їжаки, гімнури, тенрекові, кажани, крилани, мурахоїди, лінивці, броненосці, дамани та зайці – протягом щонайменше останніх 30 днів перед відправленням на митну територію України.

У період карантинування державним ветеринарним інспектором країни-експортера/країни походження здійснюється клінічний огляд тварин та проводяться діагностичні дослідження, відповідно до розділу III цих Вимог.

5. Вантажі із живими тваринами та репродуктивним матеріалом, що ввозяться на митну територію України, повинні супроводжуватись оригіналами міжнародних ветеринарних сертифікатів.

6. Під час погодження з компетентним органом країни-експортера форм міжнародних ветеринарних сертифікатів компетентний орган України може прийняти рішення про встановлення вимог, відмінних від тих, що визначені у розділах II–III цих Вимог, якщо розділами II–III цих Вимог не встановлені вимоги до окремих видів підконтрольних об'єктів.

7. Компетентний орган України за результатами оцінки ризиків приймає рішення, визначене пунктом 6 цього розділу за умови, що компетентним органом країни-експортера надано належні письмові гарантії щодо відповідності (еквівалентності) її системи державного контролю законодавству України, та за результатами оцінки ефективності компетентного органу країни-експортера, проведеної відповідно до вимог вітчизняного законодавства, компетентним органом України встановлено відповідність (еквівалентність) системи державного контролю країни-експортера законодавству України.

8. Вантажі із живими тваринами та їхнім репродуктивним матеріалом, що ввозяться на митну територію України, підлягають державному ветеринарно-санітарному контролю на державному кордоні України.

9. За результатами державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України, відповідно до вимог законодавства України:

1) забійні тварини направляються безпосередньо до бійні призначення, де вони мають бути забиті протягом п'яти робочих днів;

2) живі тварини, що не є забійними, та репродуктивний матеріал (у випадку інкубаційних яєць свійської птиці), повинні бути направлені на

карантинування на території України, що встановлено у розділах II–III цих Вимог.

II. Порядок визнання ветеринарно-санітарного статусу зони та/або компартмента на території країни-експортера

1. Компетентний орган України визнає ветеринарно-санітарний статус зони та/або компартмента, створеного на території країни-експортера, в такому порядку:

1) компетентний орган країни-експортера надає компетентному органу України письмовому інформацію щодо ветеринарно-санітарного статусу, порядку створення та організаційного забезпечення функціонування зони та/або компартмента;

2) компетентний орган України проводить аналіз та перевірку інформації, визначеної підпунктом 1 цього пункту, та за необхідності надає запит компетентному органу країни-експортера щодо отримання додаткової інформації та/або проведення інспектування, та/або інших заходів державного контролю;

3) інспектування та/або інші заходи державного контролю, що визначені підпунктом 2 цього пункту, повинні включати фактичну перевірку заходів

країни-експортера щодо підтримання ветеринарно-санітарного статусу, порядку створення та організаційного забезпечення функціонування зони та/або компартмента залежно від епідеміології конкретного захворювання, природно-кліматичних умов відповідної території, застосування заходів біобезпеки, наявності певних видів живих тварин, сприйнятливих до певних видів захворювань;

4) за результатами проведення заходів державного контролю, визначених підпунктами 2–4 цього пункту, компетентний орган України приймає рішення про визнання або відмову у визнанні ветеринарно-санітарного статусу зони та/або компартмента, створеного на території країни-експортера.

III. Вимоги щодо ввезення на митну територію України живих тварин

1. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінної та користувальної ВРХ

1. До ввезення на митну територію України допускається клінічно здорова племінна та користувальна ВРХ (включаючи роди *Bubalus* та *Bison* та їх помісі), що не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90% або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакцинована проти ящуру, бруцельозу, чуми ВРХ, везикулярного стоматиту, лихоманки долини Ріфт, заразного вузликового дерматиту ВРХ, контагіозної плевропневмонії ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, лептоспірозу, та яка щодо зазначених нижче захворювань відповідає таким вимогам:

1) губчастоподібна енцефалопатія ВРХ – племінна та користувальна ВРХ походить із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є країною або зоною із незначним/контрольованим ризиком щодо губчастоподібної енцефалопатії ВРХ. Ввезення на митну територію України племінної та користувальної ВРХ, яка походить із території країни або зони, які відповідно до вимог

Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є країною або зоною із невизначеним ризиком щодо губчастоподібної енцефалопатії ВРХ, можливе у випадку проведення компетентним органом України інспектування потужності (об'єкта) походження зазначених тварин або проведення компетентним органом України оцінки ефективності компетентного органу країни-експортера, а також у разі виконання таких вимог:

на території зазначеної країни або зони повинна діяти заборона на годування тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, отриманими із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

племінна та користувальна ВРХ ідентифікована у спосіб, що дозволяє встановити їх матір, господарство (стадо) походження;

племінна та користувальна ВРХ не контактувала із такими тваринами: ВРХ, зараженою губчастоподібною енцефалопатією ВРХ; ВРХ, яка протягом першого року життя утримувалась із тваринами, зараженими губчастоподібною енцефалопатією ВРХ, та щодо якої за результатами епізоотичного розслідування було встановлено факт споживання одного й того самого потенційно забрудненого корму протягом зазначеного періоду; або з ВРХ, що належить до цього стада та яка народжена на дату фіксації випадків губчастоподібною енцефалопатією ВРХ, або з ВРХ віком до одного року, якщо результати епізоотичного розслідування є недостовірними;

племінна та користувальна ВРХ повинна бути народженою після щонайменше двох років з дати введення заборони на годування жуйних тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, що отримані із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ або після дати народження останньої тварини, зараженої губчастоподібною енцефалопатією ВРХ та після дати введення заборони на годування жуйних тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, що отримані із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) ящур – з моменту народження або протягом щонайменше останніх трьох місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЄБ вільними від ящуру без вакцинації;

3) контагіозна плевропневмонія ВРХ – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільною від контагіозної плевропневмонії ВРХ;

4) чума ВРХ, епізоотична геморогічна хвороба, лихоманка долини Ріфт – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась на території країни або зони, де протягом останніх 12 місяців:

а) було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, лихоманки долини Ріфт;

б) не проводилась вакцинація проти чуми ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, лихоманки долини Ріфт;

5) везикулярний стоматит – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась на території країни або зони, де протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку везикулярного стоматиту та протягом останніх 12 місяців не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

6) чума дрібних жуйних – з моменту народження або протягом щонайменше останнього 21 дня перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільною від чуми дрібних жуйних;

7) заразний вузликовий дерматит ВРХ – племінна та користувальна ВРХ походить із території країни, де за результатами клінічного, вірусологічного та серологічного нагляду протягом двох останніх років не було зафіксовано жодного випадку заразного вузликового дерматиту ВРХ та протягом зазначеного періоду не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

8) блутанг – щодо племінної та користувальної ВРХ повинні виконуватись такі вимоги:

племінна користувальна ВРХ походить із території країни або зони, де протягом останніх 24 місяців не було зафіксовано жодного випадку блутангу;

або племінна та користувальна ВРХ походить із території країни або зони, де протягом останніх 24 місяців не було зафіксовано жодного випадку блутангу та щодо зазначених тварин проведено серологічне дослідження із негативними результатами на визначення антитіл до групи блутангу, що проведено двічі на зразках крові, відібраних на початку ізоляційного/карантинного періоду та принаймні 28 днів після завершення зазначеного ізоляційного/карантинного періоду та другий відбір зразків крові повинен здійснюватися протягом 10 днів перед відправленням племінної та користувальної ВРХ;

або племінна та користувальна ВРХ вакцинована інактивованими вакцинами протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням на територію України проти усіх серотипів блутангу, які відповідно до результатів програми моніторингу блутангу присутні у вихідній популяції на

території із радіусом 150 кілометрів навколо господарства походження ВРХ, та тварини на момент відправлення повинні перебувати в імунному періоді, що визначений інструкцією до вакцини;

9) лейкоз ВРХ – племінна та користувальна ВРХ походить із території країни/зони/компартамента/стада, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від лейкозу ВРХ, та протягом 30 днів перед відправленням тварини піддавались діагностичному дослідженню щодо лейкозу із негативними результатами;

10) бруцельоз – племінна та користувальна ВРХ походить з території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від бруцельозу без вакцинації, та в якому протягом 30 днів перед відправленням усі статевозрілі тварини піддавались дослідженню на бруцельоз із негативними результатами;

11) туберкульоз ВРХ – племінна та користувальна ВРХ походить із стада, що є вільним від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, та, у випадку племінної та користувальної ВРХ старше шести тижнів, протягом 30 днів перед відправленням піддавалась туберкуліновій пробі щодо туберкульозу ВРХ із негативними результатами;

12) інфекційний ринотрахеїт – племінна та користувальна ВРХ походить із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від інфекційного ринотрахеїту, або під час утримання на карантині піддавалась діагностичним дослідженням із негативними результатами щодо інфекційного ринотрахеїту, які були проведені на пробах крові, відібраних двічі із інтервалом щонайменше в 21 день;

13) сказ – тварини з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ утримувалась у господарстві, в якому протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу і не були вакциновані проти сказу;

14) сибірка – племінна та користувальна ВРХ походить із господарства, щодо якого протягом останніх 30 днів компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень стосовно сибірки, та ВРХ не контактувала із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають зазначеним вимогам;

15) лептоспіроз – протягом останніх 30 днів перед відправленням племінна та користувальна ВРХ піддавалась діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами або двократній обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу.

2. З моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінна та користувальна ВРХ повинна утримуватись в країні/зоні/компаратменті походження.

3. З моменту народження або протягом останніх 40 днів перед відправленням племінна та користувальна ВРХ повинна утримуватись у господарстві походження.

4. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган

України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%).

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

5. Із господарства походження племінна та користувальна ВРХ має бути безпосередньо направленою на митну територію України або до центру збору тварин. Центр збору тварин повинен знаходитись на території країни/зони/компартамента, що задовольняє вимоги пункту 1 цього підрозділу.

6. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України племінна та користувальна ВРХ не повинна:

1) контактувати із парнокопитними тваринами, що не відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу;

2) утримуватись у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 30 днів були зафіксовані випадки ящуру, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, заразного вузликового дерматиту ВРХ, контагіозної плевропневмонії ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, везикулярного стоматиту та блутангу.

7. Протягом 24 годин перед відправленням племінна та користувальна ВРХ повинна піддаватись обстеженню державним ветеринарним

інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місця призначення.

8. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження у рамках двосторонньої торгівлі.

9. Племінна та користувальна ВРХ перед відправленням піддається профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

10. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України, племінна та користувальна ВРХ (усе поголів'я) поміщується на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на бруцельоз, туберкульоз ВРХ, лейкоз, лептоспіроз, блутанг та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

2. Вимоги щодо ввезення на митну територію України забійної великої рогатої худоби та забійних овець та кіз

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові забійні ВРХ, вівці та кози, що не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90% або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакциновані проти ящуру, бруцельозу, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, епізоотичної геморогічної хвороби, везикулярного стоматиту, лептоспірозу, та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) губчастоподібна енцефалопатія ВРХ – забійна ВРХ походить із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є країною або зоною із незначним/контрольованим ризиком щодо губчастоподібної енцефалопатії ВРХ. Ввезення на митну територію України забійної ВРХ, що походить із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є країною або зоною із невизначеним ризиком щодо губчастоподібної енцефалопатії ВРХ, можливе у випадку проведення компетентним органом України інспектування потужності (об'єкта) походження зазначених тварин або проведення компетентним органом України оцінки ефективності компетентного органу країни-експортера, а також у разі виконання таких вимог:

на території зазначеної країни або зони повинна діяти заборона на годування тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, отриманими із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

забійна ВРХ ідентифікована у спосіб, що дозволяє встановити їх матір, господарство (стадо) походження;

забійна ВРХ не контактувала із такими тваринами: ВРХ, зараженою губчастоподібною енцефалопатією ВРХ; ВРХ, яка протягом першого року життя утримувалась із тваринами, зараженими губчастоподібною енцефалопатією ВРХ, та щодо якої за результатами епізоотичного розслідування було встановлено факт споживання одного й того самого

потенційно забрудненого корму протягом зазначеного періоду; або з ВРХ, що належить до цього стада та яка народжена на дату фіксації випадків губчастоподібної енцефалопатії ВРХ, або з ВРХ віком до одного року, якщо результати епізоотичного розслідування є недостовірними;

якщо на території зазначеної країни були зафіксовані ендемічні випадки губчастоподібної енцефалопатії ВРХ, призначена до ввезення на митну територію України забійна ВРХ повинна бути народженою після щонайменше двох років з дати введення заборони на годування жуйних тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, що отримані із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ або після дати народження останньої тварини, зараженої губчастоподібною енцефалопатією ВРХ, та після дати введення заборони на годування жуйних тварин м'ясо-кістковим борошном та шкварками, що отримані із жуйних тварин, відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) скрепі овець – забійні вівці та кози походять із території країни або зони, де:

діє програма моніторингу та нагляду щодо скрепі овець;

тварини, заражені скрепі овець, забиті та повністю знищені;

протягом щонайменше останніх семи років діє заборона на годування овець та кіз м'ясо-кістковим борошном або шкварками, отриманими із жуйних тварин;

3) ящур – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації;

4) контагіозна плевропневмонія ВРХ – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійна ВРХ

утримувалась на території країни/зони/компартмента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від контагіозної плевропневмонії ВРХ;

5) віспа овець та кіз – з моменту народження або протягом щонайменше останнього 21 дня забійні вівці та кози утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від віспи овець та кіз;

6) чума дрібних жуйних – з моменту народження або протягом щонайменше останнього 21 дня перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від чуми дрібних жуйних;

7) заразний вузликовий дерматит ВРХ – забійна ВРХ походить із території країни, де за результатами клінічного, вірусологічного та серологічного нагляду протягом двох останніх років не було зафіксовано жодного випадку заразного вузликового дерматиту ВРХ, та протягом зазначеного періоду не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

8) блутанг – щодо забійних ВРХ, овець та кіз повинні виконуватись такі вимоги:

забійні ВРХ, вівці та кози походять із території країни або зони, де протягом останніх 24 місяців не було зафіксовано жодного випадку блутангу;

або забійні ВРХ, вівці та кози вакциновані інактивованими вакцинами протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням на територію України проти усіх серотипів блутангу, які відповідно до результатів програми моніторингу блутангу присутні у вихідній популяції на території із радіусом 150 кілометрів навколо господарства походження зазначених

тварин, та тварини на момент відправлення повинні перебувати в імунному періоді, що визначений інструкцією до вакцини;

9) бруцельоз – забійні ВРХ, вівці та кози походять з території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від бруцельозу без вакцинації, або із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від бруцельозу без вакцинації, та в якому протягом 30 днів перед відправленням усі статевозрілі тварини піддавались дослідженню на бруцельоз із негативними результатами;

10) туберкульоз ВРХ – забійна ВРХ не була вибракуваною у рамках програми боротьби із туберкульозом ВРХ та:

протягом 30 днів перед відправленням (у випадку забійної ВРХ старше шести тижнів) піддавались діагностичним дослідженням, які показали відсутність інфекції туберкульозу ВРХ;

або походить із стада, що є вільним від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

11) інфекційний ринотрахеїт – забійна ВРХ походить із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від інфекційного ринотрахеїту, або під час утримання на карантині піддавалась діагностичним дослідженням із негативними результатами щодо інфекційного ринотрахеїту, що були проведені на пробах крові, відібраних двічі із інтервалом щонайменше в 21 день;

12) сказ – з моменту народження або протягом щонайменше останніх трьох місяців перед відправленням тварини утримувались у господарстві, в якому протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку сказу і які не були вакциновані проти сказу;

13) сибірка – забійні ВРХ, вівці та кози походять із господарства, щодо якого протягом останніх 30 днів компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень стосовно сибірки, та забійні ВРХ, вівці та кози не контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають цим вимогам;

14) інфекційна плевропневмонія кіз – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням забійні кози утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від інфекційної плевропневмонії кіз;

15) чума ВРХ, епізоотична геморогічна хвороба, лихоманка долини Ріфт – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози утримувались на території країни або зони, де протягом останніх 12 місяців:

не було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, лихоманки долини Ріфт;

не проводилась вакцинація проти чуми ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, лихоманки долини Ріфт;

16) везикулярний стоматит – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози утримувались на території країни або зони, де протягом останніх шести місяців не було зафіксовано випадків/спалахів везикулярного стоматиту, та де протягом останніх 12 місяців не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

17) лептоспіроз – протягом 30 днів перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози піддавалась діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами.

2. Забійні ВРХ, вівці та кози з моменту народження або протягом трьох останніх місяців перед відправленням утримувались в країні/зоні/компартменті походження.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Із господарства походження забійні ВРХ, вівці та кози безпосередньо направляються на митну територію України або до центру збору тварин. Центр збору тварин повинен знаходитись на території країни/зони/компартмента, які відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу.

5. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України забійні ВРХ, вівці та кози не повинні:

1) контактувати із парнокопитними тваринами, що не відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу;

2) утримуватись у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 30 днів були зафіксовані випадки:

для забійної ВРХ – ящуру, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, заразного вузликового дерматиту ВРХ, контагіозної плевропневмонії ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби, везикулярного стоматиту та блутангу;

для забійних овець та кіз – ящуру, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, інфекційної плевропневмонії кіз, везикулярного стоматиту та блутангу.

6. Протягом 24 годин перед відправленням забійні ВРХ, вівці та кози повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу.

7. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження у рамках двосторонньої торгівлі.

3. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінних та користувальних овець та кіз

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові племінні та користувальні вівці та кози, що не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90% або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакциновані проти ящуру, бруцельозу, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, контагіозної плевропневмонії, епізоотичної геморогічної хвороби, везикулярного стоматиту, лептоспірозу, та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) скрепі овець – племінні та користувальні вівці та кози походять із господарства, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від скрепі овець;

2) віспа овець та кіз – з моменту народження або протягом щонайменше останнього 21 дня перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від віспи овець та кіз;

3) чума дрібних жуйних – племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни, що є офіційно визнаною МЕБ вільною від чуми дрібних жуйних, з моменту народження або протягом щонайменше останнього 21 дня перед відправленням;

4) ящур – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації;

5) інфекційна плевропневмонія кіз – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільною від інфекційної плевропневмонії кіз;

б) блутанг – щодо племінних та користувальних овець та кіз повинні виконуватись такі вимоги:

племінні та користувальні вівці та кози походять із території країни або зони, де протягом останніх 24 місяців не було зафіксовано жодного випадку блутангу;

або племінні та користувальні вівці та кози походять із території країни або зони, де протягом останніх 24 місяців не було зафіксовано жодного випадку блутангу, та щодо зазначених тварин проведено серологічне дослідження із негативними результатами на визначення антитіл до групи блутангу, що проведено двічі на зразках крові, відібраних на початку ізоляційного/карантинного періоду, та принаймні 28 днів після завершення зазначеного ізоляційного/карантинного періоду, та другий відбір зразків крові повинен здійснюватися протягом 10 днів перед відправленням племінних та користувальних овець та кіз;

або племінні та користувальні вівці та кози вакциновані інактивованими вакцинами протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням на територію України проти усіх серотипів блутангу, які відповідно до результатів програми моніторингу блутангу присутні у вихідній популяції на території із радіусом 150 кілометрів навколо господарства походження племінних та користувальних овець та кіз, та тварини на момент відправлення повинні перебувати в імунному періоді, що визначений інструкцією до вакцини;

7) інфекційний епідидиміт (*Brucella ovis*) – племінні та користувальні вівці (за винятком кастрованих самців) походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільним від інфекційного епідидиміту, та племінні та користувальні вівці, старші шести місяців, протягом 30 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо інфекційного епідидиміту із негативними результатами;

8) Меди-Вісна, артрит-енцефаліт – племінні та користувальні вівці та кози походять із стада, де протягом трьох останніх років у жодної тварини не було діагностовано (клінічно та серологічно) Меди-Вісни/артриту-енцефаліту, та протягом зазначеного періоду в стадо не вводились кози, що походять із стад із нижчим епізоотичним статусом;

9) бруцельоз (*Brucella melitensis*) – племінні та користувальні вівці та кози походять із території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільними від бруцельозу без вакцинації, або із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільними від бруцельозу без вакцинації, та в якому протягом 30 днів перед відправленням усі статевозрілі тварини піддавались дослідженню на бруцельоз із негативними результатами;

10) сказ – з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались у господарстві, в якому протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу і вони не були вакциновані проти сказу;

11) сибірка – племінні та користувальні вівці та кози походять із господарства, щодо якого протягом останніх 30 днів компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень стосовно сибірки, та племінні та користувальні вівці та кози не

контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають цим вимогам;

12) чума ВРХ, епізоотична геморогічна хвороба, лихоманка долини Ріфт – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни або зони, де протягом останніх 12 місяців:

не було зафіксовано випадків/спалахів чуми ВРХ, епізоотичної геморогічної хвороби лихоманки долини Ріфт;

не проводилась вакцинація проти цих захворювань;

13) везикулярний стоматит – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались на території країни або зони, де протягом останніх шести місяців не було зафіксовано випадків/спалахів везикулярного стоматиту, та протягом останніх 12 місяців не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

14) лептоспіроз – протягом 30 днів перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами або піддавались двократній обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу;

15) паратуберкульоз (*Para tuberculosis Caseous*), лімфаденіт – племінні та користувальні вівці та кози походять із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження протягом останніх 12 місяців не було клінічно зафіксовано випадків зазначених хвороб, та не контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають цим вимогам;

16) аденоматоз легень – племінні та користувальні вівці та кози походять із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження не було клінічно зафіксовано випадків аденоматозу легень протягом трьох останніх років, та не контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають цим вимогам.

2. З моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози утримувались в країні/зоні/компартменті походження.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10 % від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100 %) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Протягом 24 годин перед відправленням племінні та користувальні вівці та кози повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, і результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місця призначення.

5. Із господарства походження племінні та користувальні вівці та кози безпосередньо направляються на митну територію України або до центру збору тварин. Центр збору тварин повинен знаходитись на території країни/зони/компартмента, що задовольняє вимоги пункту 1 цього підрозділу.

6. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України племінні та користувальні вівці та кози не повинні:

1) контактувати із парнокопитними тваринами, що не відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу;

2) утримуватись у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 30 днів були зафіксовані випадки ящуру, чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, інфекційної плевропневмонії кіз, епізоотичної геморогічної хвороби, везикулярного стоматиту, блутангу.

7. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

8. Племінні та користувальні вівці і кози перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

9. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини

поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на бруцельоз, інфекційний епідидиміт, блутанг, лептоспіроз та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

4. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінних та користувальних свиней

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові племінні та користувальні свині, що не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90% або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакциновані проти везикулярної хвороби свиней, везикулярної екзантеми, чуми ВРХ, везикулярного стоматиту, ящуру, хвороби Ауескі, лептоспірозу, та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) африканська чума свиней – з моменту народження або протягом щонайменше останніх 40 днів перед відправленням племінні та користувальні свині утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від африканської чуми свиней;

2) ящур – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням племінні та користувальні свині

утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації;

3) класична чума свиней – з моменту народження або протягом щонайменше останніх трьох місяців перед відправленням племінні та користувальні свині утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від класичної чуми свиней;

4) хвороба Ауескі – племінні та користувальні свині походять:

із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від хвороби Ауескі;

або з господарств, які відповідно до національної програми контролю визнані вільними від хвороби Ауескі та під час карантинування піддавались діагностичному дослідженню в кількості 100 % за 21 день перед відправленням із негативними результатами;

5) бруцельоз – щодо племінних та користувальних свиней повинна виконуватись одна із таких вимог:

племінні та користувальні свині походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу;

або племінні та користувальні свині походять із стада, у якому статистично-репрезентативні зразки, відібрані від свиней протягом 30 днів перед відправленням, піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

або під час утримання на карантині племінні та користувальні свині піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

б) сказ – з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні свині утримувались у господарстві, в якому протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу;

7) сибірка – племінні та користувальні свині походять із господарства, щодо якого протягом останніх 30 днів компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень стосовно сибірки, та племінні та користувальні свині не контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають зазначеним вимогам;

8) везикулярна хвороба свиней, везикулярна екзантема, чума ВРХ – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні свині повинні утримуватись на території країни або зони, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку цих захворювань, та тварини не контактували з парнокопитними тваринами, імпортованими на цю територію за останні 30 днів;

9) везикулярний стоматит – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням племінні та користувальні свині повинні утримуватись на території країни або зони, де протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку везикулярного стоматиту, та тварини не контактували з парнокопитими тваринами, імпортованими на цю територію за останні 30 днів;

10) лептоспіроз – протягом 30 днів перед відправленням племінні та користувальні свині повинні піддаватись діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами або піддавались двократній

обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу.

2. Племінні та користувальні свині з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням утримувались в країні/зоні/компартменті походження.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх свиней що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх свиней, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 свиней з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Протягом 24 годин перед відправленням племінні та користувальні свині повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місця призначення.

5. Із господарства походження племінні та користувальні свині безпосередньо направляються на митну територію України або до центру

збору тварин. Центр збору тварин повинен знаходитись на території країни/зони, які відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу.

6. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України племінні та користувальні свині не повинні:

1) контактувати із парнокопитними тваринами, що не відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу;

2) утримуватись у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 40 днів були зафіксовані випадки ящуру, чуми ВРХ, африканської чуми свиней, класичної чуми свиней, везикулярної хвороби свиней, везикулярної екзантеми, везикулярного стоматиту.

7. Захворювання, визначенні пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

8. Перед відправленням племінні та користувальні свині повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

9. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин тривалістю 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на класичну чуму свиней,

бруцельоз, лептоспіроз та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

5. Вимоги щодо ввезення на митну територію України забійних свиней

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові забійні свині, що не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90% або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакциновані проти везикулярної хвороби свиней, везикулярної екзантеми, чуми ВРХ, везикулярного стоматиту, ящуру, хвороби Ауескі, та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) африканська чума свиней – з моменту народження або протягом щонайменше 40 днів перед відправленням забійні свині утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від африканської чуми свиней;

2) ящур – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням забійні свині утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації;

3) класична чума свиней – з моменту народження або протягом щонайменше останніх трьох місяців перед відправленням забійні свині утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до

вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від класичної чуми свиней;

4) хвороба Ауескі – забійні свині походять із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від хвороби Ауескі;

5) бруцельоз – забійні свині походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу, або усі статевозрілі забійні свині за 30 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

6) сказ – з моменту народження або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням забійні свині утримувались у господарстві, в якому протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку сказу;

7) сибірка – забійні свині походять із господарства, щодо якого протягом останніх 30 днів компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень стосовно сибірки, та забійні свині не контактували із тваринами, які походять із господарств, що не відповідають цим вимогам;

8) везикулярна хвороба свиней, везикулярна екзантема, чума ВРХ – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні свині утримувались на території країни або зони, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку зазначених захворювань, та тварини не контактували із парнокопитими тваринами, імпортованими на цю територію за останні 30 днів;

9) везикулярний стоматит – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні свині утримувались на території країни або зони, де протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку везикулярного стоматиту, та тварини не контактували з парнокопитими тваринами, імпортованими на цю територію за останні 30 днів.

2. Забійні свині з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням утримувались в країні/зоні/компаратменті походження.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються підпунктом 5 пункту 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо 100% тварин у партії та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЄБ.

4. Протягом 24 годин перед відправленням забійні свині повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження та результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місця призначення.

5. Із господарства походження забійні свині безпосередньо направляються на митну територію України або до центру збору тварин. Центр збору тварин повинен знаходитись на території країни/зони, які відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу.

6. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України забійні свині не повинні:

1) контактувати із парнокопитними тваринами, що не відповідають вимогам пункту 1 цього підрозділу;

2) утримувались у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 40 днів були зафіксовані випадки ящуру, чуми ВРХ, африканської чуми свиней, класичної чуми свиней, везикулярної хвороби свиней, везикулярної екзантеми, везикулярного стоматиту.

7. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

6. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінних та користувальних коней

1. До ввезення на митну територію України допускається здоровий племінний молодняк і дорослі коні, які не є вагітними самками, для яких вже пройшли 90 % або більше часу від очікуваного періоду вагітності, або самками, які дали потомство протягом тижня, що передував відправленню, не вакциновані проти венесуельського енцефаломієліту (протягом 60 днів до відправлення), африканської чуми коней (протягом 40 днів до відправлення), лептоспірозу, та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) парувальна хвороба – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням племінні та користувальні коні утримувались на території країни, яка протягом щонайменше останніх шести

місяців є вільною від парувальної хвороби відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) африканська чума коней – з моменту народження або протягом щонайменше останніх 40 днів перед відправленням племінні та користувальні коні утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від африканської чуми коней, та не перевозились транзитом через інфіковану зону під час транспортування до місця завантаження або впродовж усього транзиту через інфіковану зону були захищені від мокреців роду *Culicoides*;

3) венесуельський енцефаломієліт – протягом останніх трьох місяців перед відправленням племінні та користувальні коні не перебували на території країни, де протягом двох останніх років були зафіксовані випадки венесуельського енцефаломієліту;

4) сап – протягом останніх трьох місяців перед відправленням або з моменту народження (у випадку коней віком не старших трьох місяців) племінні та користувальні коні утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від сапу;

5) вірусний артеріїт – щодо племінних та користувальних коней повинна виконуватись одна з таких вимог:

коні утримувались у господарстві, де у тварин протягом 28 днів перед відправленням не спостерігалось симптомів вірусного артеріїту, та: піддавались діагностичним дослідженням щодо вірусного артеріїту на пробі крові, відібраної один раз, протягом 21 дня перед відправленням із негативними результатами або двічі на пробах, узятих щонайменше з 14-денним інтервалом протягом 28 днів перед відправленням, дослідження яких

показало стабільність або зниження титру антитіл або регулярно вакцинувалися проти цієї хвороби згідно з інструкцією виробника вакцини;

або під час утримання на карантині коні піддавались діагностичним дослідженням щодо цього захворювання, та результати таких досліджень показали відсутність у тварин ознак вірусного артеріїту;

6) піроплазмоз (бабезія Кабаллі, теллярія Екві) – племінні та користувальні коні протягом 30 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо піроплазмозу із негативними результатами та утримувались вільними від кліщів;

7) грип коней – племінні та користувальні коні протягом щонайменше 21 дня перед відправленням утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від грипу коней, або в місцях утримання коні не мали жодних клінічних ознак грипу коней протягом 21 дня перед відправленням та були імунізованими вакциною згідно з інструкцією виробника вакцини та відповідно до вимог МЕБ (інформація про проведення вакцинації повинна міститись в міжнародному ветеринарному сертифікаті);

8) інфекційний енцефаломієліт коней західного і східного типу – у день відправлення і протягом трьох місяців перед відправленням племінні та користувальні коні не мали жодних клінічних ознак інфекційних енцефаломієлітів коней західного і східного типу та:

протягом трьох місяців перед відправленням утримувались у господарстві, де протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку інфекційних енцефаломієлітів коней західного та східного типів;

або піддавались вакцинації не менш ніж за 15 днів та не більш ніж за один рік до відправлення;

9) інфекційна анемія – племінні та користувальні коні утримувались у господарстві, де не було зафіксовано жодного випадку інфекційної анемії протягом трьох місяців перед відправленням та протягом 30 днів перед відправленням були дослідженими на інфекційну анемію із негативними результатами;

10) ринопневмонія – протягом 21 дня перед відправленням племінні та користувальні коні утримувались на території господарства, де протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку вірусу ринопневмонії;

11) сказ – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням племінні та користувальні коні утримувались у господарстві, в якому протягом останнього місяця перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку сказу;

12) сибірка – племінні та користувальні коні походять з господарства, щодо якого протягом останніх 15 днів з моменту останнього зафіксованого випадку сибірки не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, та не контактували із конями, які походять із господарства, що не відповідає зазначеним вимогам;

13) контагіозний метрит коней – племінні та користувальні коні не мали прямого контакту із цим захворюванням шляхом злучки із зараженою твариною або непрямого контакту через заражене господарство та протягом 30 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо контагіозного метриту коней із негативними результатами;

14) лептоспіроз – племінні та користувальні коні протягом 30 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо

лептоспірозу із негативними результатами або піддавались двократній обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу.

2. З моменту народження або протягом трьох останніх місяців перед відправленням племінні та користувальні коні утримувались у господарстві походження.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

5. Племінні та користувальні коні перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

6. Протягом 24 годин перед відправленням племінні та користувальні коні повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місяця призначення.

7. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України племінні та користувальні коні поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на сеп, інфекційну анемію, парувальну хворобу, контагіозний метрит, вірусний артеріїт, лептоспіроз та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

7. Вимоги щодо ввезення на митну територію України забійних коней

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові забійні коні, не вакциновані проти венесуельського енцефаломієліту (протягом 60 днів перед відправленням), африканської чуми коней (протягом 40 днів перед відправленням), та які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) парувальна хвороба – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні коні утримувались на території країни, яка протягом не менше шести останніх місяців є вільною від парувальної хвороби відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) африканська чума коней – з моменту народження або протягом щонайменше останніх 40 днів перед відправленням забійні коні утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від африканської чуми коней, та не перевозились транзитом через інфіковану зону під час транспортування до місця завантаження або впродовж усього транзиту через інфіковану зону були захищені від мокреців роду *Culicoides*;

3) венесуельський енцефаломієліт – протягом останніх трьох місяців забійні коні не перебували на території будь-якої країни, де протягом двох останніх років були зафіксовані випадки венесуельського енцефаломієліту;

4) сап – протягом останніх трьох місяців перед відправленням або з моменту народження (у випадку коней віком не старших шести місяців) забійні коні утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від сапу;

5) вірусний артеріїт – відповідно до вимог пункту 5 підрозділу 6 цього розділу;

6) піроплазмоз (бабезія Кабаллі, теллярія Екві) – протягом 30 днів перед відправленням забійні коні піддавались діагностичним дослідженням щодо піроплазмозу із негативними результатами та утримувались вільними від кліщів;

7) грип коней – забійні коні у день відправлення не мали жодних ознак грипу коней;

8) інфекційна анемія – забійні коні утримувались у господарстві, де не було зафіксовано жодного випадку інфекційної анемії протягом трьох останніх місяців перед відправленням та у день відправлення та протягом 48 годин перед відправленням забійні коні не мали жодних клінічних ознак інфекційної анемії;

9) інфекційний енцефаломієліт коней західного та східного типів – у день відправлення та протягом трьох місяців перед відправленням забійні коні не мали жодних клінічних ознак інфекційних енцефаломієлітів коней західного та східного типів та:

протягом трьох місяців перед відправленням утримувались у господарстві, де не було зафіксовано жодного випадку інфекційних енцефаломієлітів коней західного та східного типів;

або утримувались на карантині та під час карантину і транспортування до місця завантаження коні були захищеними від комах-переносників захворювання;

або піддавались вакцинації не менш ніж за 15 днів та не більш ніж за один рік до відправлення;

10) ринопневмонія – протягом 21 дня перед відправленням забійні коні утримувались у господарстві, де протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку вірусу ринопневмонії;

11) сказ – з моменту народження або протягом останніх трьох місяців перед відправленням забійні коні утримувались у господарстві, в якому протягом останніх шести місяців періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу;

12) сибірка – забійні коні походять з господарства, щодо якого не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень протягом останніх 15 днів з моменту останнього випадку сибірки, та не контактували із конями, які походять із господарства, що не відповідає зазначеним вимогам.

2. З моменту народження або протягом щонайменше останніх 90 днів перед відправленням забійні коні утримувались у господарстві в країні-експортері.

3. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 1 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

Зазначені вище діагностичні дослідження повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

5. Протягом 24 годин перед відправленням забійні коні повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місця призначення.

8. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінної та продуктивної свійської птиці

1. До ввезення на митну територію України допускається клінічно здорова племінна та продуктивна свійська птиця (далі – свійська птиця).

2. З моменту виведення або протягом щонайменше трьох останніх місяців перед відправленням на митну територію України свійська птиця повинна утримуватись на території країни/зони/компартмента походження.

3. Свійська птиця повинна походити із території країни/зони/компартмента, які на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката є вільними від хвороби Ньюкасла відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, та де впроваджено програму контролю щодо грипу птиці, та які:

1) є вільними від високопатогенного та низькопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) або є вільними від високопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, та свійська птиця утримувалась у господарстві:

де протягом останніх 30 днів перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку низькопатогенного грипу птиці;

яке знаходиться та території, щодо якої компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із спалахами низькопатогенного грипу птиці, та в радіусі 1 км навколо якого протягом останніх 30 днів перед відправленням не було зафіксовано низькопатогенного грипу птиці в жодному господарстві;

що не мало жодних епідеміологічних зв'язків з господарством, в якому було виявлено вірус низькопатогенного грипу птиці протягом останніх 30 днів перед відправленням.

4. Свійська птиця з моменту виведення або протягом щонайменше останніх шести тижнів безпосередньо перед відправленням повинна утримуватись у господарстві, щодо якого на момент відправлення вантажу компетентним органом країни походження не було встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, та у межах радіусу 10 км навколо якого (включаючи територію сусідньої держави) не було зафіксовано жодного випадку високопатогенного грипу птиці або хвороби Ньюкасла протягом щонайменше останніх 30 днів.

5. Свійська птиця походить із зграї, яка:

1) не раніше ніж за 24 годин до завантаження піддавалась обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати якого показали відсутність будь-яких ознак захворювань, до яких є сприйнятливою свійська птиця;

2) підлягала програмі контролю щодо *Salmonella*:

для курячих: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella Pullorum*, *S. Gallinarum*;

для індичок: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella arizonae*, *Salmonella Pullorum*;

для цесарок, перепелів, фазанів, куріпок, гусей, качок: *Salmonella Pullorum* та *S. Gallinarum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграї не було виявлено збудників *Salmonella* або підстав підозрювати про наявність *Salmonella*;

3) піддавалась програмі контролю щодо *Mycoplasma*:

для курячих: *M. Gallisepticum*;

для індичок: *M. meleagridis* та *M. Gallisepticum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграї не було виявлено збудників *Mycoplasma* або підстав підозрювати про наявність *Mycoplasma*;

4) не піддавалась вакцинації проти грипу птиці.

6. Щодо зграї походження свійської птиці виду *Gallus gallus* та індичок запроваджено програму контролю сальмонельозу та у рамках такої програми:

1) згряя походження піддавалась діагностичним дослідженням щодо *Sallmonella* та *Mycoplasma*;

2) у зграї не було виявлено збудників *Sallmonella* та *Mycoplasma*.

7. Для племінної та продуктивної свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних) – якщо вакцина проти хвороби Ньюкасла не задовольняє вимог пункту 12 цього підрозділу, проте є дозволеною для використання на території країни/зони/компартамента походження, свійська птиця:

1) не піддавалась вакцинації такими вакцинами протягом щонайменше останніх 12 місяців;

2) походить зі зграй, які пройшли тест ізолювання вірусу хвороби Ньюкасла, що був проведений в акредитованій лабораторії не раніше ніж за 14 днів до моменту відправлення шляхом довільного відбору зразків у вигляді мазків з клоаки не менше 60 птахів з кожної зграї, та у яких не було виявлено пташиних параміксовірусів з індексом інтрацеребральної патогенності (ICPI) не більше 0,4;

3) протягом 60 днів перед відправленням не контактувала зі свійською птицею, яка не задовольняє вимог підпунктів 1–2 цього пункту;

4) утримувалась в ізоляції під наглядом державного ветеринарного інспектора країни походження у господарстві походження протягом 14 днів, визначених підпунктом 2 цього пункту.

8. Для племінної та продуктивної свійської птиці ряду безкілових (страусоподібних), що походить з країн Африки або Азії:

1) протягом щонайменше 21 дня перед відправленням свійська птиця ряду безкілових (страусоподібних) утримувалася в ізоляції у середовищі, захищеному від кліщів, згідно із затвердженою програмою контролю за гризунами;

2) або перед переміщенням до середовища, захищеного від кліщів, свійська птиця ряду безкілових (страусоподібних) пройшла обробку, достатню для знищення усіх кліщів;

3) або після перебування протягом 14 днів у середовищі, захищеному від кліщів, свійська птиця ряду безкільових (страусоподібних) була піддана порівняльному тесту ELISA на антитіла до конго-кримської геморагічної лихоманки, та уся свійська птиця ряду безкільових (страусоподібних), що утримувалась в ізоляції, мала негативні результати щодо такого тесту.

9. На дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката свійська птиця піддавалась обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати якого показали відсутність клінічних ознак будь-якого захворювання або будь-яких підстав підозрювати про наявність захворювань свійської птиці.

10. З моменту виведення або протягом щонайменше останніх шести тижнів перед відправленням свійська птиця не контактувала зі свійською птицею із нижчим епізоотичним статусом та пернатою дичиною.

11. У випадку проведення вакцинації свійської птиці застосовувались лише вакцини, затверджені компетентним органом країни походження. Інформація щодо вакцини та дати проведення такої вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

12. Якщо свійська птиця піддавалась вакцинації проти хвороби Ньюкасла, вакцина повинна задовольняти такі вимоги:

1) вакцина проти хвороби Ньюкасла повинна бути зареєстрованою (затвердженою) компетентним органом країни походження. Імпорт, виробництво та введення в обіг вакцини повинні здійснюватися під контролем компетентного органу країни походження;

2) перед видачею дозволу на введення в обіг вакцини компетентним органом країни походження проводиться перевірка кожної партії вакцини щодо її ефективності, нешкідливості, зокрема щодо атенуації або інактивації та відсутності небажаних забруднюючих речовин;

3) живі вакцини проти хвороби Ньюкасла повинні бути виготовленими з штаму вірусу хвороби Ньюкасла, вихідний вакцинний вірус якого пройшов перевірку та показав індекс інтрацеребральної патогенності (ICPI):

менше 0,4, якщо кожній свійській птиці під час тесту ICPI давалося не менше 10^7 EID 50;

або менше 0,5, якщо кожній свійській птиці під час тесту ICPI давалося не менше 10^8 EID 50.

13. Хвороба Ньюкасла, високопатогенний та низькопатогенний грип птиці повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню на усій території країни походження.

14. Свійська птиця повинна перевозитись у ящиках/контейнерах або клітках, які:

1) містять лише свійську птицю одного виду, категорії та типу, яка походить з одного господарства;

2) містять номер дозволу господарства походження;

3) закриті у спосіб, що унеможливорює підміну вмісту.

15. Транспортні засоби, якими здійснюється перевезення свійської птиці, повинні бути очищеними та продезінфікованими відповідно до вимог

законодавства країни походження та сконструйованими у спосіб, що забезпечує:

- 1) можливість візуального контролю вантажу;
- 2) проведення очистки та дезінфекції;
- 3) запобігання будь-яких випадів екскрементів та зведення до мінімуму втрати пир'я під час перевезення.

16. Вантажі зі свійською птицею підлягають державному ветеринарно-санітарному контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України. Після проходження відповідних заходів державного контролю свійська птиця утримується у господарстві призначення протягом:

- 1) шести тижнів з дати її прибуття (за рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій свійська птиця поміщується на карантин, цей період може бути скорочений до трьох тижнів за умови, що лабораторні дослідження зразків, відібраних від свійської птиці, проведені зі сприятливими (негативними) результатами);
- 2) або до дати забою (якщо свійська птиця забивається до закінчення зазначеного вище шеститижневого періоду).

17. Протягом періодів, визначених пунктом 15 цього підрозділу, щодо свійської птиці проводяться діагностичні дослідження під контролем компетентного органу України в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на грип птиці, хворобу Ньюкасла, сальмонельоз, мікоплазмоз.

9. Вимоги щодо ввезення на митну територію України добового молодняка свійської птиці

1. До ввезення на митну територію України допускається клінічно здоровий добовий молодняк свійської птиці.

2. Добовий молодняк повинен походити із території країни/зони/компартмента, які на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката є вільними від хвороби Ньюкасла відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, де впроваджено програму контролю щодо грипу птиці, та:

1) є вільними від високопатогенного та низькопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) або є вільними від високопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, добовий молодняк походить від батьківських зграй, що утримувались у господарстві:

де протягом останніх 30 днів перед збором яєць, від яких отримано добовий молодняк, не було зафіксовано випадків низькопатогенного грипу птиці;

яке знаходиться та території, щодо якої компетентним органом країни походження не встановлено ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із спалахами низькопатогенного грипу птиці, та в радіусі 1 км навколо якого протягом 30 днів перед збором яєць, від яких отримано добовий молодняк, не було зафіксовано низькопатогенного грипу птиці в жодному господарстві;

яке не мало жодних епідеміологічних зв'язків із господарством, в якому було зафіксовано низькопатогенний грип птиці протягом останніх 30 днів перед збором яєць, від яких отримано добовий молодняк.

3. Добовий молодняк виведено у господарстві (інкубаторії), затвердженому компетентним органом країни походження:

1) щодо якого на момент відправлення добового молодняка компетентним органом країни походження не було встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень;

2) у межах радіусу 10 км навколо якого (включаючи територію сусідньої держави) не було зафіксовано жодного спалаху високопатогенного вірусу грипу птиці або хвороби Ньюкасла протягом щонайменше останніх 30 днів.

4. Добовий молодняк виведено із зграй, які:

1) протягом щонайменше останніх шести тижнів перед відправленням утримувались у господарстві, затвердженому компетентним органом країни походження;

2) щодо яких у день відправлення інкубаційних яєць компетентним органом країни походження не було встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень;

3) для добового молодняка свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних) – утримувались у господарстві, що знаходиться на території країни/зони/компартмента походження, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від хвороби Ньюкасла;

4) для добового молодняка свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних) – піддавались програмі контролю щодо:

для курячих: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella Pullorum*, *S. Gallinarum*;

для індичок: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella arizonae*, *Salmonella Pullorum*;

для цесарок, перепелів, фазанів, куріпок, гусей, качок: *Salmonella Pullorum* та *S. Gallinarum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграї не було виявлено збудників *Salmonella* або підстав підозрювати про наявність *Salmonella*;

5) піддавались програмі контролю щодо *Mycoplasma*:

для курячих: *M. Gallisepticum*;

для індичок: *M. meleagridis* та *M. Gallisepticum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграй не було виявлено збудників *Mycoplasma* або підстав підозрювати про наявність *Mycoplasma*.

5. Добовий молодняк виведено із яєць, які до моменту відправлення в інкубаторій були марковані та продезінфіковані відповідно до вимог законодавства країни походження.

6. Для добового молодняка, отриманого від свійської птиці виду *Gallus gallus* та індичок – щодо зграї походження запроваджено програму контролю сальмонельозу та в рамках такої програми:

1) згряя походження піддавалась діагностичним дослідженням щодо *Sallmonella* та *Mycoplasma*;

2) у зграї не було виявлено збудників *Salmonella* та *Mycoplasma*.

7. Для добового молодняка свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних) – якщо вакцина проти хвороби Ньюкасла не задовольняє вимог пункту 12 підрозділу 8 цього підрозділу, проте є дозволеною на території країни/зони/компартамента походження, племінна свійська птиця, від якої отримано добовий молодняк:

1) не піддавалась вакцинації такими вакцинами протягом щонайменше останніх 12 місяців;

2) походить зі зграй, які пройшли тест ізолювання вірусу хвороби Ньюкасла, який було проведено акредитованою лабораторією не раніше ніж за 14 днів до моменту відправлення шляхом довільного відбору зразків у вигляді мазків з клоаки не менше 60 птахів з кожної зграї, та у яких не було виявлено пташиних параміксовірусів з індексом інтрацеребральної патогенності (ICPI) не більше 0,4;

3) протягом 60 днів перед відправленням не контактувала зі свійською птицею, яка не задовольняє вимоги підпунктів 1–2 цього пункту;

4) утримувалась в ізоляції під наглядом державного ветеринарного інспектора країни походження у господарстві походження протягом 14 днів, визначених підпунктом 2 цього пункту.

8. У день відправлення добовий молодняк піддавався огляду державним ветеринарним інспектором країни походження, результати якого показали відсутність у добового молодняка клінічних ознак будь-якої хвороби або підстав підозрювати про наявність хвороби.

9. Інкубаційні яйця, від яких отримано добовий молодняк, не контактували в інкубаторії та під час транспортування з яйцями або свійською птицею із нижчим епізоотичним статусом.

10. У випадку проведення вакцинації щодо батьківських зграй застосовувались лише затверджені до використання вакцини. Інформація щодо вакцини та дати проведення такої вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

11. Хвороба Ньюкасла, викопатогенний та низькопатогенний грип птиці повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню на усій території країни походження.

12. Добовий молодняк повинен транспортуватись в чистих одноразових ящиках/контейнерах, які використовуються вперше, та:

1) які містять лише добовий молодняк одного виду, категорії та типу та який походить із одного господарства;

2) закриті у спосіб, що унеможливорює підміну вмісту;

3) на яких нанесено таку інформацію:

назва країни/зони/компартамента походження вантажу із добовим молодняком;

вид, до якого належить добовий молодняк;

кількість добового молодняка;

категорія і тип виробництва, для якого призначений добовий молодняк;

назва, адреса та номер дозволу виробничої потужності (об'єкта) (для добового молодняка свійської птиці відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));

назва, адреса та номер дозволу племінної потужності (об'єкта) (для добового молодняка свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));

номер дозволу господарства походження;

дата відправлення (для добового молодняка свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));

назва країни призначення.

13. Вантажі із добовим молодняком підлягають державному ветеринарно-санітарному контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України. Після проходження відповідних заходів державного контролю добовий молодняк повинен утримуватися у господарстві призначення протягом:

1) шести тижнів з дати його прибуття (цей період може бути скорочений до трьох тижнів, за умови, що лабораторні дослідження відібраних від добового молодняка зразків проведені зі сприятливими (негативними) результатами);

2) або до дати забою (якщо добовий молодняк забивається до закінчення зазначеного вище шеститижневого періоду).

14. Протягом періодів, визначених пунктом 12 цього підрозділу, щодо добового молодняка проводяться діагностичні дослідження під контролем компетентного органу України в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на грип птиці, хворобу Ньюкасла, сальмонельоз та мікоплазмоз.

10. Вимоги щодо ввезення на митну територію України свійської птиці, призначеної для забою або поповнення поголів'я диких тварин

1. До ввезення на митну територію України допускається клінічно здорова свійська птиця, відмінна від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних), що призначена для забою або поповнення поголів'я диких тварин, та свійська птиця ряду безкільових (страусоподібних), що призначена для забою (далі – свійська птиця).

2. Протягом щонайменше шести тижнів перед відправленням на митну територію України або з моменту виведення (для свійської птиці, що не досягла шеститижневого віку) свійська птиця утримувалась на території країни/зони/компартмента походження;

3. Свійська птиця повинна походити із території країни/зони/компартмента, що на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката є вільними від хвороби Ньюкасла відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ та на території яких впроваджено програму контролю грипу птиці, та:

1) або є вільними від високопатогенного та низькопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) або є вільними від високопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, та свійська птиця утримувалась у господарстві:

де протягом останніх 30 днів перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку низькопатогенного грипу птиці;

що знаходиться та території, щодо якої компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із спалахами низькопатогенного грипу птиці, та в радіусі 1 км,

навколо якого протягом останніх 30 днів перед відправленням не було зафіксовано низькопатогенного грипу птиці в жодному господарстві;

що не мало жодних епідеміологічних зв'язків з господарством, в якому було зафіксовано вірус низькопатогенного грипу птиці протягом останніх 30 днів перед відправленням.

4. Свійська птиця повинна походити із зграї:

1) щодо якої не проводилась вакцинація проти грипу птиці;

2) яка на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката піддавалась обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження та результати якого показали відсутність клінічних ознак будь-якої хвороби або підстав підозрювати про її наявність.

5. З моменту виведення або протягом щонайменше останніх 30 днів свійська птиця повинна утримуватись у господарстві походження, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, та у межах радіусу 10 км навколо якого (включаючи територію сусідньої держави) не було зафіксовано жодного спалаху високопатогенного грипу птиці або хвороби Ньюкасла протягом щонайменше останніх 30 днів.

6. З моменту виведення або протягом щонайменше останніх 30 днів свійська птиця не контактувала із пернатою дичиною та свійською птицею із нижчим епізоотичним статусом.

7. Для свійської птиці виду *Gallus gallus* та індичок:

1) щодо батьківської зграї запроваджено програму контролю сальмонельозу, та в рамках такої програми батьківська зграя піддавалась

діагностичним дослідженням щодо *Sallmonella* (інформація про проведення таких діагностичних досліджень повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті);

2) у міжнародному ветеринарному сертифікаті зазначається інформація щодо протимікробних препаратів, якщо такі препарати застосовувались протягом трьох останніх тижнів перед відправленням з причин інших ніж програма контролю сальмонельозу.

8. Для свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних), що призначена для забою та поповнення поголів'я диких тварин – якщо вакцина проти хвороби Ньюкасла не задовольняє вимог пункту 12 підрозділу 8 цього розділу, проте є дозволеною для використання на території країни/зони/компартамента походження, свійська птиця:

1) не піддавалась вакцинації такими вакцинами протягом щонайменше останніх 12 місяців;

2) повинна походити зі зграй, які пройшли тест ізолювання вірусу хвороби Ньюкасла, який було проведено акредитованою лабораторією не раніше ніж за 14 днів до моменту відправлення шляхом довільного відбору зразків у вигляді мазків з клоаки не менше 60 птахів з кожної зграї, та у яких не було виявлено пташиних параміксовірусів з індексом інтрацеребральної патогенності (ICPI) не більше 0,4;

3) протягом 60 днів перед відправленням не повинна контактувати зі свійською птицею, яка не задовольняє вимоги підпунктів 1–2 цього пункту;

4) утримувалась в ізоляції під наглядом державного ветеринарного інспектора країни походження у господарстві походження протягом 14 днів, визначених підпунктом 2 цього пункту.

9. У випадку проведення вакцинації застосовувались лише вакцини, затверджені компетентним органом країни походження. Інформація щодо вакцини та дати проведення такої вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

10. Хвороба Ньюкасла, викопатогенний та низькопатогенний грип птиці повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню на усій території країни походження.

11. Свійська птиця повинна перевозитись у ящиках/контейнерах або клітках, які закриті у спосіб, що унеможливорює підміну вмісту, та містять лише свійську птицю одного виду, категорії та типу, та яка походить з одного господарства.

12. Транспортні засоби, якими здійснюється перевезення свійської птиці, повинні бути очищеними та продезінфікованими відповідно до вимог законодавства країни походження та сконструйовані у спосіб, що забезпечує можливість візуального контролю вантажу, проведення очистки та дезінфекції, запобігання будь-яких випадів екскрементів та зведення до мінімуму втрати пір'я під час перевезення.

13. Поводження зі свійською птицею перед завантаженням, під час завантаження та транспортування повинно відповідати вимогам законодавства України про благополуччя тварин.

14. Вантажі зі свійською птицею підлягають державному ветеринарно-санітарному контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України.

11. Вимоги щодо ввезення на митну територію України племінних та користувальних кролів

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові племінні та користувальні кролі (далі – кролі), які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) міксоматоз – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням кролі утримувались у господарстві, де протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку міксоматозу;

2) вірусна геморогічна хвороба кролів:

для племінних та забійних кролів – з моменту народження або протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням кролі утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин є вільною від вірусної геморогічної хвороби кролів;

для добових племінних кролів – кролі походять від самок, які протягом щонайменше останніх 60 днів утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільною від вірусної геморогічної хвороби кролів;

3) туляремія – кролі походять із господарств або території, стосовно яких протягом останніх 40 днів компетентним органом країни походження не було встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень щодо туляремії;

4) сказ – з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням кролі утримувались у господарстві, в якому протягом останніх двох місяців не було зафіксовано жодного випадку сказу.

2. Протягом 24 годин перед відправленням кролі повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження та результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місяця призначення.

3. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

4. Кролі перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

5. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться необхідні діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини.

12. Вимоги щодо ввезення на митну територію України об'єктів аквакультури

1. Об'єкти аквакультури протягом 72 годин перед завантаженням повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни-експортера/країни походження, результати зазначеного обстеження повинні показати відсутність клінічних ознак захворювань.

2. Щодо об'єктів аквакультури компетентним органом країни-експортера/країни походження не повинно бути встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із нез'ясованими випадками підвищення рівня смертності серед об'єктів аквакультури.

3. Об'єкти аквакультури повинні походити із господарств, які знаходяться під наглядом компетентного органу країни-експортера/країни походження.

4. Перед відправленням вантажі із молюсками повинні піддаватись візуальному огляду державним ветеринарним інспектором країни походження/країни-експортера та результати зазначеного обстеження повинні показати відсутність у вантажі видів молюсків, які не зазначені в супровідному міжнародному ветеринарному сертифікаті.

5. Для об'єктів аквакультури, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є сприйнятливими до епізоотичного некрозу гематопоетичної тканини (ЕНН), вірусів *Bonamia exitiosa*, *Perkinsus marinus*, *Mikrocytos mackini*, синдрому Таура, жовтоголового захворювання, вірусної геморагічної септицемії форелі (VHS), інфекційного некрозу гематопоетичної тканини лососевих (ІНН), вірусної анемії лососевих (ISAV), вірусу герпесу Кої (KHVD), інфекції *Marteilia refringens*, інфекції *Bonamia ostreae*, захворювання білих плям (WSD):

1) об'єкти аквакультури повинні походити із території країни або зони, які відповідно до вимог кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є вільними від епізоотичного некрозу гематопоетичної тканини (ЕНН), вірусів *Bonamia exitiosa*, *Perkinsus marinus*, *Mikrocytos mackini*, синдрому Таура, жовтоголового захворювання, вірусної геморагічної септицемії форелі

(VHS), інфекційного некрозу гематопоетичної тканини лососевих (IHN), вірусної анемії лососевих (ISAV), вірусу герпесу Кої (KHVD), інфекції *Marteilia refringens*, інфекції *Bonamia ostreae*, захворювання білих плям (WSD);

2) імпорт об'єктів аквакультури на територію зазначеної країни або зони здійснюється виключно із територій, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЄБ є вільними від хвороб, визначених підпунктом 1 цього пункту;

3) об'єкти аквакультури не повинні бути вакцинованими проти хвороб, визначених підпунктом 1 цього пункту.

6. Якщо щодо диких об'єктів аквакультури не виконуються вимоги, встановлені пунктом 5 цього підрозділу, дикі об'єкти аквакультури повинні піддаватись карантинуванню відповідно до зазначених нижче вимог:

1) риба повинна утримуватись на карантині протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням; ракоподібні – протягом щонайменше останніх 40 днів перед відправленням; молюски – протягом щонайменше останніх 90 днів перед відправленням;

2) під час карантинування щодо об'єктів аквакультури повинні проводитись діагностичні дослідження із негативними результатами щодо захворювань, зазначених в пункті 5 цього підрозділу;

3) компетентний орган країни-експортера/країни походження повинен здійснювати інспектування умов карантинування щонайменше на початку та в кінці періоду карантинування кожного вантажу із дикими об'єктами аквакультури.

7. Для об'єктів аквакультури, які відповідно до додатку до цих Вимог є векторами гематопоетичної тканини (EHN), вірусів *Bonamia exitiosa*, *Perkinsus marinus*, *Mikrocytos mackini*, синдрому Таура, жовтоголового захворювання, вірусної геморагічної септицемії форелі (VHS), інфекційного некрозу гематопоетичної тканини лососевих (IHN), вірусної анемії лососевих (ISAV), вірусу герпесу Кої (KHVD), інфекції *Marteilia refringens*, інфекції *Bonamia ostreae*, захворювання білих плям (WSD):

1) об'єкти аквакультури повинні походити із території країни або зони, які відповідно до вимог кодексу водних тварин МЕБ є вільними від гематопоетичної тканини (EHN), вірусів *Bonamia exitiosa*, *Perkinsus marinus*, *Mikrocytos mackini*, синдрому Таура, жовтоголового захворювання, вірусної геморагічної септицемії форелі (VHS), інфекційного некрозу гематопоетичної тканини лососевих (IHN), вірусної анемії лососевих (ISAV), вірусу герпесу Кої (KHVD), інфекції *Marteilia refringens*, інфекції *Bonamia ostreae*, захворювання білих плям (WSD):

2) імпорт об'єктів аквакультури на територію зазначеної країни або зони здійснюється виключно із територій, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є вільними від хвороб, визначених підпунктом 1 цього пункту;

3) об'єкти аквакультури не повинні бути вакцинованими проти хвороб, зазначених в додатку до цих Вимог.

8. Якщо щодо об'єктів аквакультури не виконуються вимоги, встановлені пунктом 7 цього підрозділу, об'єкти аквакультури повинні піддаватись карантинуванню відповідно до зазначених нижче вимог:

1) термін карантинування повинен складати щонайменше 30 днів;

2) вода, що використовується для утримання об'єктів аквакультури, повинна змінюватись щонайменше один раз в день;

3) компетентний орган країни-експортера/країни походження повинен здійснювати інспектування умов карантинування щонайменше на початку та в кінці періоду карантинування кожного вантажу із об'єктами аквакультури.

9. Для об'єктів аквакультури, які є сприйнятливими до весняної веремії коропів (SVC), бактеріальної хвороби нирок (BKD), інфекційного вірусу некрозу підшлункової залози (IPN) та інфекції *Gyrodactylus salaris* (SG):

1) об'єкти аквакультури не повинні бути вакцинованими проти весняної веремії коропів (SVC), бактеріальної хвороби нирок (BKD), інфекційного вірусу некрозу підшлункової залози (IPN), інфекції *Gyrodactylus salaris* (SG) та походять із території країни або зони:

де весняна веремія коропів (SVC), бактеріальна хвороба нирок (BKD), інфекційний вірус некрозу підшлункової залози (IPN) та інфекція *Gyrodactylus salaris* (SG) входять до переліку хвороб, які підлягають обов'язковому повідомленню;

де імпорт об'єктів аквакультури на територію зазначеної країни або зони здійснюється відповідно до вимог цього пункту;

які відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є вільними від весняної веремії коропів (SVC) та інфекції *Gyrodactylus salaris*;

2) та/або у разі диких об'єктів аквакультури, сприйнятливих до весняної веремії коропів (SVC), інфекційного вірусу некрозу підшлункової залози (IPN) та бактеріальної хвороби нирок (BKD), – піддавались карантинуванню відповідно до вимог пункту 6 цього підрозділу;

3) та/або у разі об'єктів аквакультури, сприйнятливих до інфекції *Gyrodactylus salaris* (SG), протягом щонайменше останніх 14 днів перед відправленням безперервно утримувались у воді із солоністю щонайменше 25 частин на 1000 та протягом зазначеного періоду не було введено інших гідробіонтів, сприйнятливих до інфекції *Gyrodactylus salaris* (SG);

4) та/або у разі ікри риби-чотириочки, сприйнятливої до *Gyrodactylus salaris* (SG), оброблена методами, достатніми для знищення інфекції *Gyrodactylus salaris* (SG).

10. Об'єкти аквакультури повинні перевозитись в умовах, включаючи якість води, які не чинять шкідливого впливу на стан їх здоров'я.

11. Транспортні контейнери та/або живорибні судна перед завантаженням повинні бути очищеними, продезінфікованими або використовуватись вперше.

12. Вантажі з об'єктами аквакультури повинні бути чітко ідентифіковані шляхом нанесення на зовнішню частину контейнера або, у випадку живорибного судна, шляхом зазначення у супровідних комерційних документах наступної інформації:

назва та ISO код країни/зони походження;

назва та ISO код країни/зони призначення;

місце походження (назва, адреса та номер затвердження потужності (об'єкта));

місце завантаження (адреса та номер затвердження потужності (об'єкта));

дата та час відправлення вантажу;

інформація щодо транспортного засобу (вид/ідентифікація/документальні посилання);
вхідний прикордонний інспекційний пост в Україні;
інформація щодо виду об'єктів аквакультури («дикий вилов»/«риба»/«молюски»/«ракоподібні») та їх призначеного використання.

13. Вимоги щодо ввезення на митну територію України декоративних гідробіонтів, призначених для утримання в закритих умовах

1. Декоративні гідробіонти протягом 72 годин перед завантаженням повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни-експортера/країни походження, результати зазначеного обстеження повинні показати відсутність клінічних ознак захворювань.

2. Щодо декоративних гідробіонтів компетентним органом країни-експортера/країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із нез'ясованими випадками підвищення рівня смертності серед гідробіонтів.

3. Декоративні гідробіонти повинні походити із території країни або зони, яка відповідає зазначеним нижче вимогам:

1) країна або зона відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є вільною від епізоотичного некрозу гематопоетичної тканини (EHN), вірусів *Bonamia exitiosa*, *Perkinsus marinus*, *Mikrocytos mackini*, синдрому Таура, жовтоголового захворювання, вірусної геморагічної септицемії форелі (VHS), інфекційного некрозу гематопоетичної тканини лососевих (IHN), вірусної анемії лососевих (ISAV), вірусу герпесу Кої (KHVD), інфекції

Marteilia refringens, інфекції *Bonamia ostreae*, захворювання білих плям (WSD), весняної веремії коропів (SVC) та інфекції *Gyrodactylus salaris*;

2) імпорт декоративних гідробіонтів на територію зазначеної країни або зони здійснюється виключно із територій, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ є вільними від хвороб, визначених підпунктом

1 цього пункту.

4. Декоративні гідробіонти не повинні бути вакцинованими проти хвороб, визначених підпунктом 1 пункту 3 цього підрозділу.

5. Вимоги пунктів 3–4 цього підрозділу застосовуються виключно до сприйнятливих видів гідробіонтів відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ.

6. Якщо щодо декоративних гідробіонтів не виконуються вимоги, встановлені пунктами 3–4 цього підрозділу, зазначені гідробіонти повинні піддаватись карантинуванню відповідно до зазначених нижче вимог (виключно для сприйнятливих видів декоративних гідробіонтів відповідно до вимог Кодексу здоров'я водних тварин МЕБ):

1) риба повинна утримуватись на карантині протягом щонайменше останніх 60 днів перед відправленням; ракоподібні – протягом щонайменше останніх 40 днів перед відправленням; молюски – протягом щонайменше останніх 90 днів перед відправленням;

2) під час карантинування щодо декоративних гідробіонтів повинні проводитись діагностичні дослідження із негативними результатами щодо захворювань, зазначених в пункті 3 цього підрозділу;

3) компетентний орган країни-експортера/країни походження повинен здійснювати інспектування умов карантинування щонайменше на початку та в кінці періоду карантинування кожного вантажу із декоративними гідробіонтами.

7. Декоративні гідробіонти повинні перевозитись в умовах, включаючи якість води, які не чинять шкідливого впливу на стан їх здоров'я.

8. Транспортні контейнери повинні бути очищеними та продезінфікованими або використовуватись вперше.

9. Вантажі із декоративними гідробіонтами повинні бути чітко ідентифікованими шляхом нанесення на зовнішню частину контейнера етикетки, на якій наведена зазначена нижче інформація:

назва та ISO код країни/зони походження;

назва та ISO код країни/зони призначення;

місце походження (назва, адреса та номер затвердження потужності (об'єкта));

місце завантаження (адреса та номер затвердження потужності (об'єкта));

дата та час відправлення вантажу;

інформація щодо транспортного засобу (вид/ідентифікація/документальні посилання);

вхідний прикордонний інспекційний пост в Україні;

напис «Декоративна риба/молюски/ракоподібні призначені для закритих декоративних потужностей (об'єктів) на території України» або «Декоративна риба/молюски/ракоподібні призначені для карантину на території України».

14. Вимоги щодо ввезення на митну територію України бджолиних та джмелиних маток (*Apis mellifera* та *Bombus spp.*), джмелиних колоній (*Bombus spp.*)

1. Бджолині та джмелині матки (*Apis mellifera* та *Bombus spp.*), повинні походити:

1) із території країни або зони, де американський гнилець, малий внутрішньовуликовий жук та тропілепсоз входять до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню в рамках двосторонньої торгівлі;

2) із території, щодо якої компетентним органом країни-експортера/країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із американським гнильцем, та на якій протягом останніх 30 днів, що передували видачі міжнародного ветеринарного сертифіката, не було зафіксовано жодного випадку цього захворювання. Якщо на такій території попередньо фіксувались випадки американського гнильця, усі вулики, що знаходились в радіусі 3 км, протягом 30 днів з моменту фіксації першого випадку цього захворювання піддавались огляду та спаленню;

3) із вуликів (роїв) або із колоній (у випадку джмелів), зразки стільників із яких протягом останніх 30 днів піддавались діагностичним дослідженням щодо американського гнильця із негативними результатами, яке проводилось відповідно до вимог МЕБ;

4) із території, радіус якої становить не менше 100 км, яка не є зараженою малим внутрішньовуликовим жуком та тропілепсозом, та щодо якої компетентним органом країни походження не встановлено жодних

ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із малим внутрішньовуликовим жуком та тропілепсозом;

5) із вуликів (роїв) або із колоній (у випадку джмелів), які безпосередньо перед відправленням піддавались обстеженню компетентним органом країни походження, та результати такого обстеження показали відсутність клінічних ознак захворювань бджіл та джмелів.

2. Джмелині колонії (*Bombus spp.*) повинні:

1) бути вирощеними та утримувались у середовищі, що знаходиться під контролем та наглядом компетентного органу країни походження;

2) походити із господарства, яке безпосередньо перед відправленням піддавалось обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, та результати такого обстеження показали відсутність ознак захворювань бджіл та джмелів.

3. Вантажі із бджолиними/джмелиними матками повинні складатись із кліток, кожна з яких містить одну бджолину/джмелину матку та невелику кількість супровідних особин (до 20 особин на одну бджолину/джмелину матку). Вантажі із джмелиними колоніями повинні складатись із контейнерів, кожен з яких повинен містити колонії джмелів, кількість яких не перевищує 200 дорослих особин на одну колонію.

4. Бджолині/джмелині матки, джмелині колонії безпосередньо перед відправленням повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження та результати такого обстеження повинні показати відсутність американського гнильця, малого внутрішньовуликового жука (у тому числі його яєць та личинок), тропілепсозу та інших

захворювань, до яких є сприйнятливими бджоли або джмелі відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ.

5. Пакувальний матеріал, контейнери, супровідні матеріали (продукти) та корми не контактували із зараженими бджолами, джмелями та вуликами із розплодом.

6. Пакувальний матеріал, контейнери, супровідні матеріали (продукти) повинні піддаватись профілактичній дезінфекції і дезакаризації перед заселенням бджолиних та джмелиних маток, джмелиних колоній.

7. Транспортні засоби, якими здійснюються перевезення бджолиних та джмелиних маток, джмелиних колоній, мають бути очищеними та продезінфікованими відповідно до вимог законодавства країни походження.

8. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України:

1) вантажі із бджолиними та джмелиними матками направляються безпосередньо до потужності (об'єкта) призначення, де повинні знаходитись під наглядом компетентного органу України. Перед введенням до місцевих колоній бджолині та джмелині матки поміщаються у нові клітки. Супровідні особини, клітки та інші супровідні матеріали (продукти) направляються до уповноваженої лабораторії, де підлягають дослідженню на наявність малого внутрішньовуликового жука (у тому числі його яєць та личинок) та тропілелапсозу. Після завершення лабораторних досліджень супровідні особини, клітки та інші супровідні матеріали (продукти) повинні бути знищеними;

2) вантажі із джмелиними колоніями направляються безпосередньо до потужності (об'єкта) призначення. Джмеліні колонії можуть залишатись у контейнерах, в яких вони імпортувались до України, до завершення життєвого циклу колонії. Контейнери та супровідні продукти (матеріали) повинні бути знищеними лише після завершення життєвого циклу останньої колонії.

15. Вимоги щодо ввезення на миту територію України тварини, що належать до ряду парнокопитних (*Artiodactyla*) (за винятком племінної та користувальної ВРХ (включаючи роди *Bubalus* та *Bison* та їх помісі), овець (*Ovis aries*), кіз (*Capra hircus*), свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*)), а також до родини носорогових (*Rhinocerotidae*) та слонових (*Elephantidae*)

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові тварини, що належать до ряду парнокопитних (*Artiodactyla*) (за винятком племінної та користувальної ВРХ (включаючи роди *Bubalus* та *Bison* та їх помісі), овець (*Ovis aries*), кіз (*Capra hircus*), свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*)), а також до родини носорогових (*Rhinocerotidae*) та слонових (*Elephantidae*) (далі – парнокопитні, носорогові, слонові).

2. Парнокопитні, носорогові та слонові походять із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із:

бруцельозом та туберкульозом – протягом останніх 42 днів перед відправленням;

сибіркою – протягом останніх 30 днів перед відправленням;

сказом – протягом останніх шести місяців перед відправленням.

3. Парнокопитні, носорогові та слонові не контактували із тваринами, що походять із господарств, які не задовольняють вимог пункту 2 цього підрозділу.

4. Парнокопитні, носорогові та слонові не отримували:
стильбенів або тиреостатичних речовин;
естрогенних, андрогенних, гестагенних речовин або β -агоністів для цілей інших, ніж терапевтичні або зоотехнічні.

5. Парнокопитні, носорогові та слонові походять із території країни або зони, які на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації, та де:

1) не було зафіксовано жодного випадку:
блутангу – протягом останніх 24 місяців перед відправленням;
чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, контагіозної плевропневмонії ВРХ, заразного вузликового дерматиту ВРХ, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, контагіозної плевропневмонії кіз, геморагічної септецимії – протягом останніх 12 місяців перед відправленням;
везикулярного стоматиту – протягом останніх шести місяців перед відправленням;

2) протягом останніх 12 місяців перед відправленням не проводилась вакцинація проти чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, контагіозної плевропневмонії ВРХ, заразного вузликового дерматиту ВРХ, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, контагіозної плевропневмонії кіз, геморагічної септецимії та протягом останніх 24 місяців перед відправленням не проводилась вакцинація проти блутангу;

3) заборонено імпорт парнокопитних тварин, вакцинованих проти ящуру та інших захворювань, визначених підпунктом 2 цього пункту.

6. Парнокопитні, носорогові та слонови утримувались на території, визначеній пунктом 4 цього підрозділу, з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням та не контактували з парнокопитими тваринами, імпортованими на цю територію за останні шість місяців.

7. Парнокопитні, носорогові та слонови з моменту народження або протягом останніх 40 днів перед відправленням утримувались у господарстві походження або у центрі збору тварин:

1) в яких та в радіусі 150 км навколо яких не було зафіксовано жодного випадку блутангу та геморагічної септицимії протягом останніх 60 днів перед відправленням;

2) в яких та в радіусі 10 км навколо яких протягом останніх 40 днів перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ, лихоманки долини Ріфт, контагіозної плевропневмонії ВРХ, заразного вузликового дерматиту ВРХ, чуми дрібних жуйних, віспи овець та кіз, контагіозної плевропневмонії кіз, везикулярного стоматиту.

8. Парнокопитні, носорогові та слонови не були вакцинованими проти захворювань, визначених пунктом 5 цього підрозділу, бруцельозу та туберкульозу, а також:

1) походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу, або протягом останніх 30 днів перед відправленням були підданими тесту на реакцію аглютинації,

який показав кількість бруцел нижчу 30 МО аглютинації на мл, або є кастрованими самцями будь-якого віку;

2) походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ вважається вільним від туберкульозу ВРХ, або мали негативну реакцію при тестуванні за допомогою внутрішньошкірної туберкулінової проби, що була проведена протягом останніх 30 днів перед відправленням.

9. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 8 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

10. У місці походження та у місці завантаження (господарство/центр збору тварин) парнокопитних, носорогових та слонових не було клінічно зафіксовано:

інфекційної агалакції овець та кіз (*Mycoplasma agalactiae*, *Mycoplasma capricolum*, *Mycoplasma mycoides var. mycoides* великої колонії) – протягом останніх шести місяців;

паратуберкульозу та казеозного лімфаденіту – протягом останніх 12 місяців;

аденоматозу легенів – протягом трьох останніх років;

Меди-Вісни, артрити-енцефаліту – протягом трьох останніх років перед відправленням або протягом останніх 12 місяців перед відправленням за умови, що всі інфіковані тварини були забиті, а інші тварини мали в подальшому негативну реакцію на два тести, проведені з інтервалом у шість місяців;

інфекційного ринотрахеїту – протягом останніх 12 місяців перед відправленням, тварини не повинні бути вакцинованими проти інфекційного ринотрахеїту.

11. Протягом трьох останніх років перед відправленням щодо парнокопитних, носорогових та слонових не зафіксовано жодних ознак бруцельозу або туберкульозу.

12. З моменту відправлення із господарства або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України парнокопитні, носорогові та слонові:

не контактували з іншими парнокопитними тваринами із нижчим епізоотичним статусом;

не знаходились у місці, в якому та в радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 30 днів були зафіксовані випадки захворювань, що визначені пунктом 4 цього підрозділу.

13.Протягом 24 годин перед відправленням парнокопитні, носорогові та слонові повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктами 2 та 5 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місяця призначення.

14. Захворювання, визначені пунктами 2 та 5 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

15. Парнокопитні, носорогові та слонові перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

16. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин строком на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на бруцельоз, туберкульоз, блутанг та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

16. Вимоги щодо ввезення на митну територію України тварин, що належать до родин свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*) та тапірових (*Tapiridae*)

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові неодомашнені тварини, що належать до родин свиневих (*Suidae*), таясових (*Tayassuidae*) та тапірових (*Tapiridae*) (далі – свиневі, таясові та тапірові).

2. Свиневі, таясові та тапірові повинні походити із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із:

бруцельозом – протягом останніх 42 днів перед відправленням;
сибіркою – протягом останніх 30 днів перед відправленням;
сказом – протягом останніх шести місяців перед відправленням.

3. Свиневі, таясові та тапірові не повинні контактувати із тваринами, що походять із господарств, які не задовольняють вимог пункту 2 цього підрозділу.

4. Свиневі, таясові та тапірові не отримували:

стильбенів та тиреостатичних речовин;
естрогенних, андрогенних, гестагенних речовин або β -агоністів для цілей інших, ніж терапевтичні або зоотехнічні.

5. Свиневі, таясові та тапірові повинні походити із території країни або зони, які на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації, та де:

1) не було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ, африканської чуми свиней, класичної чуми свиней, везикулярної хвороби свиней та везикулярної екзантеми – протягом останніх 12 місяців перед відправленням та везикулярного стоматиту – протягом останніх шести місяців перед відправленням;

2) протягом останніх 12 місяців перед відправленням не проводилась вакцинація проти чуми ВРХ, африканської чуми свиней, класичної чуми свиней, везикулярної хвороби свиней, везикулярної екзантеми та везикулярного стоматиту;

3) заборонено імпорт парнокопитних тварин, вакцинованих проти ящуру та захворювань, визначених підпунктом 2 цього пункту.

6. Свиневі, таясові та тапірові повинні утримуватись на території, визначеній пунктом 5 цього підрозділу, з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням та не контактували з парнокопитими тваринами, імпортованими на цю територію за останні шість місяців.

7. Свиневі, таясові та тапірові з моменту народження або протягом останніх 40 днів перед відправленням на митну територію України повинні утримуватись у господарстві походження або у центрі збору тварин, в яких та в радіусі 10 км навколо яких не було зафіксовано жодного випадку захворювань, визначених пунктом 5 цього підрозділу.

8. Свиневі, таясові та тапірові протягом останніх 30 днів перед відправленням:

1) пройшли з негативним результатом дослідження на негативний буферний антиген *Brucella*;

2) піддавались тесту на виявлення антитіл до везикулярної хвороби свиней та тесту на виявлення антитіл до класичної чуми свиней із негативними результатами;

3) піддавались твердофазному імуноферментному аналізу на виявлення gI-антитіла на сироватці, взятій щонайменше через 21 день після ізолювання, із негативними результатами щодо усіх тварин, які перебували в такому ізолюванні.

9. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктом 8 цього підрозділу, повинні проводитись щодо усіх тварин що ввозяться на територію України. Якщо протягом останніх 12 місяців перед відправленням, в країні походження не було випадків захворювання, то компетентний орган України може прийняти рішення про лабораторні дослідження не усіх тварин, але не менше ніж 10% від тих що ввозяться/ввезені на територію України та складати не менше 10 тварин з кожного господарства за результатами оцінки ризиків (для партії, що складає менше 11 тварин, – 100%) та під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

10. Свиневі, таясові та тапірові повинні походити із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із національною програмою боротьби з бруцельозом та хворобою Тешена.

11. Протягом останніх 12 місяців перед відправленням у господарстві походження та центрі збору тварин, а також у радіусі 5 км навколо них не було зафіксовано жодних клінічних, серологічних або патологічних ознак хвороби Ауєскі.

12. Свиневі, таясові та тапірові не повинні бути вакциновані проти хвороби Ауєскі, не контактували із тваринами, вакцинованими проти цього захворювання, та стадо походження свиневих, таясових та тапірових не піддавалось вакцинації проти хвороби Ауєскі протягом останніх 12 місяців.

13. З моменту відправлення із господарства походження або центру збору тварин та до моменту ввезення на митну територію України свиневі, таясові та тапірові не повинні контактувати із парнокопитними тваринами із нижчим епізоотичним статусом та не знаходились у місці, в якому та в

радіусі 10 км навколо якого протягом останніх 40 днів були зафіксовані випадки захворювань, що визначені пунктом 5 цього підрозділу.

14. Протягом 24 годин перед відправленням свиневі, таясові та тапірові повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження та результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, визначених пунктами 2 та 5 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місяця призначення.

15. Захворювання, визначені пунктами 2 та 5 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

16. Свиневі, таясові та тапірові перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

17. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на бруцельоз, туберкульоз, класичну чуму свиней, африканську чуму свиней та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

17. Вимоги щодо ввезення на митну територію України приматів

1. Примати, що походять із навколишнього середовища, непідконтрольного компетентним органом країни походження, повинні піддаватись карантинуванню на карантинній базі країни походження протягом щонайменше 12 тижнів та протягом цього періоду:

1) примати повинні піддаватись щоденному огляду на предмет можливих ознак захворювань та за необхідності – клінічному огляду;

2) примати, що загинули під час карантину, повинні бути досліджені лабораторно або патолого-анатомічно на заразні хвороби. Причина захворювання або смерті приматів повинна бути виявленою до моменту виведення із карантину групи, до якої належать такі тварини;

3) примати повинні піддаватись діагностичним дослідженням за допомогою методів та у порядку, встановленому Кодексом здоров'я наземних тварин МЕБ щодо наступних захворювань та/або інфекцій:

ектопаразити та ендопаразити – усі види приматів;

туберкульоз (*Mycobacterium tuberculosis*) – дрібні примати (ігрунки, тамарини), лемури, мавпи Нового світу, мавпи Старого світу, гібони, гомініди;

інші бактеріологічні збудники (*Salmonella*, *Shigella* та *Yersinia* та ін.) – усі види приматів;

вірус гепатиту В – гібони та гомініди.

2. Дрібні примати (ігрунки, тамарини), які походять із розплідників, що перебувають під ветеринарним наглядом, повинні:

1) бути народженими в розпліднику походження або утримувались в такому розпліднику протягом щонайменше двох років;

2) походити з розплідника, який знаходиться під постійним ветеринарним наглядом та щодо якого впроваджена програма нагляду, що включає проведення мікробіологічних, паразитологічних та паталого-анатомічних аналізів;

3) утримуватись у приміщеннях та вольєрах, де протягом двох останніх років перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку туберкульозу;

4) протягом 30 днів перед відправленням утримуватись на карантинній базі, де протягом цього періоду:

тварини повинні піддаватись щоденному огляду на предмет можливих ознак захворювань та, за необхідності, клінічному огляду;

тварини, що загинули під час карантину, повинні піддаватись дослідженню лабораторно або патолого-анатомічно на заразні хвороби;

тварини повинні піддаватись діагностичним дослідженням за допомогою методів та у порядку, встановленому Кодексом здоров'я наземних тварин МЄБ, щодо наступних захворювань та/або інфекцій: бактеріологічні збудники (*Salmonella*, *Shigella* та *Yersinia* та ін.) – усі види приматів; ектопаразити та ендопаразити – усі види приматів;

3. Інші примати, які походять із розплідників, що перебувають під ветеринарним наглядом, повинні:

1) бути народженими в розпліднику походження або утримувались в такому розпліднику протягом щонайменше двох років;

2) походити із розплідника, який знаходиться під постійним ветеринарним наглядом та щодо якого впроваджена програма нагляду, що включає проведення мікробіологічних, паразитологічних та патолого-анатомічних аналізів;

3) утримуватись у приміщеннях та вольєрах, де протягом двох останніх років перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку туберкульозу;

4) походити із розплідника, де протягом двох останніх років перед відправленням не було зафіксовано жодного випадку туберкульозу або будь-якого іншого захворювання, до якого є сприйнятливими примати;

5) протягом 30 днів перед відправленням утримуватись на карантинній базі, де протягом цього періоду:

тварини повинні піддаватись щоденному огляду на предмет наявності ознак захворювань та, за необхідності, клінічному огляду;

тварини, що загинули під час карантину, повинні піддаватись дослідженню лабораторно або патолого-анатомічно на заразні хвороби;

тварини повинні піддаватись діагностичним дослідженням за допомогою методів та у порядку, встановленому Кодексом здоров'я наземних тварин МЕБ, щодо наступних захворювань та/або інфекцій: бактеріологічні збудники (*Salmonella*, *Shigella* та *Yersinia* та ін.) – усі види приматів; ектопаразити та ендopаразити – усі види приматів; туберкульоз (*Mycobacterium tuberculosis*) – усі види приматів.

4. Протягом 24 годин перед відправленням примати піддаються обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження (країни-експортера), результати такого обстеження повинні показати

відсутність у тварин клінічних інфекційних захворювань та їх придатність для транспортування.

5. До відправлення допускаються лише клінічно здорові примати, які піддавались діагностичним дослідженням, визначеним пунктами 1–3 цього підрозділу, із негативними результатами.

6. До ввезення на митну територію України не допускаються примати, призначені для утримання в якості домашніх тварин.

7. Примати перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

8. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України, усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини на туберкульоз та інші захворювання, щодо яких чинним законодавством передбачена вимога проведення діагностичних досліджень.

За результатами діагностичних досліджень термін карантину може бути продовжений рішенням головного державного ветеринарного інспектора відповідної території, на якій тварини поміщуються на карантин.

18. Вимоги щодо ввезення на митну територію України сумчастих тварин

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові сумчасті тварини (далі – сумчасті), які відповідають таким вимогам:

1) з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед відправленням сумчасті утримувались на території країни або зони походження та у господарстві походження;

2) сумчасті, що належать до родини кенгурових, протягом останніх 40 днів перед відправленням піддавались діагностичним дослідженням щодо туберкульозу із негативними результатами;

3) сумчасті походять із господарства, де не було зафіксовано жодних клінічних ознак таких захворювань:

сибірки – протягом останніх 30 днів;

сказу – протягом останніх шести місяців;

туберкульозу – протягом останніх трьох років;

4) протягом останніх 40 днів перед відправленням сумчасті (щонайменше двічі) піддавались обробці проти внутрішніх та зовнішніх паразитів.

2. Захворювання, визначені підпунктом 3 пункту 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

3. Протягом 24 годин перед відправленням сумчасті піддаються обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань,

визначених підпунктом 3 пункту 1 цього підрозділу, та придатність тварин для транспортування до місяця призначення.

4. Сумчасті перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації.

5. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України, усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини проводяться діагностичні дослідження, що вимагаються чинним законодавством України.

19. Вимоги щодо ввезення на митну територію України тварин ряду хижих

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові тварини ряду хижих (собаки, коти, шакали, лисиці, вовки, ведмеді, ракуни, носухи, панди, видри, ласки, куниці, тхори, борсуки, скунси, норки, генети (єноти), куниці, лінзанги, мангусты, гієни, пуми, гепарди, леви, тигри, леопарди) (далі – хижі), які відповідають таким вимогам:

1) з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням хижі утримувались:

на території країни або зони походження, де сказ входить до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню;

у господарстві походження, в якому та в радіусі 30 км навколо якого не було зафіксовано жодного випадку сказу протягом щонайменше останніх шести місяців.

2) щодо хижих тварин повинна виконуватись одна з таких вимог:

тварини були досліджені на реакцію нейтралізації вірусу сказу з негативним результатом в уповноваженій лабораторії країни походження та того ж дня піддавались вакцинації інактивованою вакциною проти сказу, що містить принаймні одну міжнародну антигенну одиницю, після чого в уповноваженій лабораторії країни походження було повторно проведено титрування нейтралізуючих антитіл проти сказу із використанням зразка, взятого принаймні за 30 днів після вакцинації, але не раніше чотирьох місяців до відправлення, в результаті якого встановлено щонайменше 0,5 МО/мл антитіл у сироватці крові (результати лабораторних досліджень повинні додаватись або міститись в міжнародному ветеринарному сертифікаті);

або щодо тварин, ревакцинованих відповідно до інструкції виробника вакцини, було проведено титрування нейтралізуючих антитіл проти сказу в уповноваженій лабораторії країни походження, в результаті якого встановлено щонайменше 0,5 МО/мл антитіл у сироватці крові через 30 днів після ревакцинації (результати лабораторних досліджень повинні додаватись до міжнародного ветеринарного сертифіката);

3) протягом щонайменше останніх шести місяців хижі не контактували з іншими тваринами із нижчим епізоотичним статусом;

4) протягом останніх 40 днів перед відправленням хижі (щонайменше двічі) піддавались обробці проти внутрішніх та зовнішніх паразитів;

5) протягом 24 годин перед відправленням хижі повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, до яких є сприйнятливими ці тварини, та їх придатність для транспортування до місяця призначення.

2. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України, усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться необхідні діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини.

20. Вимоги щодо ввезення на митну територію України рептилій

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові рептилії, які відповідають таким вимогам:

1) з моменту народження або протягом 21 дня перед відправленням рептилії утримувались у господарстві походження, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень на переміщення тварин;

2) протягом 24 годин перед відправленням рептилії повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність пошкоджень шкірних покривів та захворювань, до яких є сприйнятливими ці тварини, а також їх придатність для транспортування до місяця призначення;

2. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться необхідні діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини.

21. Вимоги щодо ввезення на митну територію України гризунів, їжаків, гімнурів, тенрекових, кажанів, криланів, мурахоїдів, лінивців, броненосців та даманів

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові гризуни, їжаки, гімнури, тенрекові, кажани, крилани, мурахоїди, лінивці, броненосці та дамани, які відповідають таким вимогам:

1) тварини походять із території країни або зони, де сказ входить до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню;

2) з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням на митну територію України тварини утримувались у господарстві походження, де протягом зазначеного періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу;

3) протягом останніх 30 днів перед відправленням гризуни повинні піддаватись діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами або двократній обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу;

4) протягом 24 годин перед відправленням тварини повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, до яких є сприйнятливими ці тварини, та їх придатність для транспортування до місяця призначення;

5) тварини перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

2. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України проводяться необхідні діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини.

22. Вимоги щодо ввезення на митну територію України зайців

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові зайці, які відповідають таким вимогам:

1) з моменту народження або протягом щонайменше останніх шести місяців перед відправленням зайці утримувались у господарстві походження, де протягом зазначеного вище періоду не було зафіксовано жодного випадку сказу. Жодна тварина, що утримувалась у господарстві походження зайців, не мала клінічних ознак міксоматозу;

2) зайці походять із території країни або зони, де сказ входить до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню;

3) протягом 24 годин перед відправленням тварини піддаються обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, до яких є сприйнятливими ці тварини, а також їх придатність для транспортування до місяця призначення;

4) зайці перед відправленням повинні піддаватись профілактичній дегельмінтизації та обробці проти ектопаразитів.

2. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України усі тварини поміщуються на карантин терміном на 30 днів у спеціально підготовлені для цього приміщення. У цей період під контролем компетентного органу України відповідно до вимог чинного законодавства проводяться необхідні діагностичні дослідження в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини.

23. Вимоги щодо ввезення на митну територію України птахів, відмінних від свійської птиці, та їх добового молодняка

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові птахи, відмінні від свійської птиці, та їх добовий молодняк (далі – птахи), які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) для усіх птахів:

грип птиці, хвороба Ньюкасла – з моменту виведення або протягом щонайменше 21 дня перед відправленням птахи утримувались в ізольованих приміщеннях, затверджених компетентним органом країни-експортера/країни походження, та під час ізоляції у тварин були відсутні будь-які клінічні ознаки грипу птиці; протягом 14 днів до відправлення статистично-репрезентативні зразки, відібрані від птахів, піддавались діагностичному дослідженню на грип птиці/хворобу Ньюкасла із негативними результатами;

2) для добового молодняка:

грип птиці, хвороба Ньюкасла – добовий молодняк був виведений та утримувався в ізольованих приміщеннях, затверджених компетентним органом країни походження/країни-експортера, та батьківські зграї добового молодняка піддавались діагностичним дослідженням щодо грипу птиці/хвороби Ньюкасла із негативними результатами;

3) для папугових (*Psittacidae*):

орнітоз (хламідіоз) птиці – протягом 45 днів перед відправленням птахи утримувались під ветеринарним наглядом та піддавались обробці проти орнітозу (хламідіозу) птиці за допомогою хлортетрацикліну.

2. У випадку проведення вакцинації птахів та/або їх добового молодняка застосовувались лише вакцини, затвержені до використання компетентним органом країни-експортера/країни походження. Інформація щодо вакцини та дати проведення такої вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

3. Хвороба Ньюкасла та грип птиці повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню на усій території країни походження/країни-експортера.

4. Птахи та/або їх добовий молодняк повинні перевозитись у нових або стерилізованих контейнерах.

5. Поводження із птахами та їх добовим молодняком перед завантаженням, під час завантаження та транспортування повинно відповідати вимогам законодавства України про благополуччя тварин.

6. Вантажі із птахами та/або добовим молодняком підлягають державному ветеринарно-санітарному контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України. Після проходження відповідних заходів державного контролю птахи та/або добовий молодняк повинні утримуватись у господарстві призначення протягом:

1) шести тижнів з дати їх прибуття (цей період може бути скорочений до трьох тижнів за умови, що лабораторні дослідження відібраних зразків проведені із негативними результатами);

2) або до дати забою (якщо птахи та/або добовий молодняк забиваються до закінчення зазначеного вище шеститижневого періоду).

7. Протягом періодів, визначених пунктом 6 цього підрозділу, відповідно до вимог чинного законодавства в державній або уповноваженій лабораторії ветеринарної медицини під контролем компетентного органу України проводяться діагностичні дослідження на грип птиці та хворобу Ньюкасла.

24. Вимоги щодо ввезення на митну територію України домашніх тварин, призначених для некомерційного переміщення

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові домашні тварини (собаки (*Canis lupus familiaris*), коти (*Felis silvestris catus*), тхори (фретки) (*Mustela putorius furo*), безхребетні (за винятком бджіл, джмелів, молюсків і ракоподібних), декоративні гідробіонти, амфібії, рептилії, птахи (за винятком свійської птиці), гризуни та кролі (за винятком гризунів та кролів, призначених для виробництва харчових продуктів)), призначені для некомерційного переміщення (далі – домашні тварини), які супроводжуються та знаходяться під відповідальністю їх власника або уповноваженої особи, та відповідають вимогам пунктів 2–6 цього підрозділу.

2. Для котів (*Felis silvestris catus*), собак (*Canis lupus familiaris*) та тхорів (фреток) (*Mustela putorius furo*) (далі – коти, собаки та тхори (фретки)):

1) якщо коти, собаки та тхори (фретки) перевозяться в кількості більше п'яти, щодо них повинні виконуватись такі вимоги:

тварини повинні бути старші шести місяців;

тварини призначені для участі у конкурсах, виставках і спортивних заходах або у тренуванні для цих заходів, власник та/або уповноважена особа надає письмове підтвердження, що тварини зареєстровані для участі в таких заходах або зареєстровані в об'єднанні, що організовує такі заходи;

2) коти, собаки та тхори (фретки), не старші 12 тижнів, жодного разу не піддавались вакцинації проти сказу;

3) коти, собаки та тхори (фретки), старші 12 тижнів:

піддані вакцинації проти сказу (вакцинація повинна проводитись відповідно до вимог МЄБ, з моменту проведення первинної вакцинації проти сказу минув щонайменше 21 день, усі наступні вакцинації проводилися протягом терміну дії попередньої вакцини);

не пізніше ніж за три місяці та не раніше ніж за 12 місяців перед відправленням тварини піддавались дослідженню щодо титрування антитіл проти сказу із позитивними результатами (дослідження повинно проводитись відповідно до вимог МЕБ, вміст нейтралізуючих антитіл повинен становити не менше 0,5 МО/мл);

4) коти, собаки та тхори (фретки), визначені підпунктом 2 цього пункту, та коти, собаки та тхори (фретки) у віці від 12 до 16 тижнів, які піддавались вакцинації проти сказу, що проведена відповідно до вимог МЕБ, проте з моменту проведення первинної вакцинації яких не минув щонайменше 21 день, повинні:

супроводжуватись декларацією власника та/або уповноваженої особи, яка підтверджує, що з моменту народження та до моменту некомерційного переміщення коти, собаки та тхори (фретки) не мали жодних контактів з дикими тваринами, що є сприйнятливими до сказу;

або перевозитись зі своїми материнськими самками, від яких вони не відлучені, та такі материнські самки, перед тим як дати потомство, піддавались вакцинації проти сказу, яка була проведеною відповідно до вимог МЕБ;

5) якщо собаки піддані попередній обробці проти *Echinococcus granulosus*, відповідна інформація повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

3. Щодо домашніх птахів повинна виконуватись одна з таких вимог:

1) домашні птахи протягом 30 днів перед відправленням повинні утримуватись в ізоляції у місці відправлення;

2) або після ввезення на митну територію України протягом 30 днів утримуватись на карантині у спеціально підготовлених для цього приміщеннях;

3) або протягом останніх шести місяців і не пізніше ніж за 60 днів перед відправленням домашні птахи були вакциновані та принаймні в одному випадку ревакциновані проти грипу птиці відповідно до інструкції виробника вакцини з використанням H5 вакцин, затверджених для відповідних видів птахів;

4) або протягом щонайменше десяти днів перед відправленням домашні птахи повинні утримуватись в ізоляції та піддаватись тесту на виявлення антигена або геному грипу птиці H5N1 відповідно до вимог МЕБ із використанням зразка, відібраного не раніше ніж на третій день утримання в ізоляції.

4. Протягом останніх 30 днів перед відправленням гризуни піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами або двократній обробці антибактеріальними препаратами, які застосовуються для лікування лептоспірозу.

5. Коти, собаки та тхори (фретки) повинні бути ідентифіковані за допомогою мікрочіпа (транспондера) або чіткого татуювання за умови, що татуювання нанесено до 03 липня 2011 року. Мікрочіп (транспондер) повинен відповідати вимогам стандарту ISO 11784 «Ідентифікація тварин радіочастотним кодом. Структура коду» та піддаватись зчитуванню за допомогою зчитувальних технологій, що відповідають вимогам стандарту ISO 11785 «Ідентифікація тварин за радіочастотними сигналами. Технічна концепція». Якщо мікрочіп (транспондер) не відповідає зазначеним вище вимогам, власник та/або уповноважена особа повинні надати засоби, за

допомогою яких можливе зчитування такого мікрочіпу (транспондера) при проведенні державного контролю відповідно до вимог законодавства України.

6. Домашні тварини, відмінні від котів, собак та тхорів (фреток), повинні бути піддані ідентифікації або опису з урахуванням особливостей видів, до яких належать такі тварини, у спосіб, що забезпечує зв'язок між домашніми тваринами та інформацією, яка міститься в супровідних ідентифікаційних документах.

25. Вимоги щодо ввезення на митну територію України циркових тварин та інших тварин, призначених для виставок, розважальних та освітніх цілей

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові циркові тварини та інші тварини, призначені для виставок, розважальних та освітніх цілей, які відповідають таким вимогам:

1) тварини відправляються із потужностей (об'єктів), щодо яких компетентним органом країни-експортера не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із захворюваннями, до яких є сприйнятливими відповідні види тварин;

2) тварини повинні відповідати вимогам щодо здоров'я, передбачених підрозділами 1–24 цього розділу для відповідних видів тварин;

3) ВРХ та тварини родини верблюжих повинні піддаватись щорічному діагностичному дослідженню на бруцельоз та туберкульоз із негативними результатами;

4) вівці та кози повинні піддаватись щорічному діагностичному дослідженню на бруцельоз із негативними результатами;

5) голуби повинні піддаватись щорічній вакцинації проти хвороби Ньюкасла.

3. Протягом щонайменше 15 днів перед відправленням циркові тварини та інші тварини, призначені для виставок, розважальних та освітніх цілей повинні утримуватись у спосіб, що забезпечує уникнення прямого та непрямого контакту з іншими тваринами.

4. Протягом 10 днів перед відправленням тварини повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни-експортера та результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, до яких є сприйнятливими відповідні види тварин.

5. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України циркові тварини та інші тварини, що призначені для виставок, розважальних та освітніх цілей, знаходяться під наглядом компетентного органу України та утримуються у

спосіб, що забезпечує уникнення прямого та непрямого контакту із іншими тваринами.

26. Вимоги щодо ввезення на митну територію України спортивних коней (коней, призначених для міжнародних змагань)

1. До ввезення на митну територію України допускаються клінічно здорові спортивні коні, які відповідають таким вимогам:

2. Спортивні коні ввозяться із території країни, де в рамках двосторонньої торгівлі обов'язковому повідомленню підлягають такі захворювання: африканська чума коней, парувальна хвороба, сап, енцефаломієліт коней (всіх видів, включаючи венесуельський енцефаломієліт коней), інфекційна анемія, везикулярний стоматит, сказ, сибірка.

3. Протягом 24 годин перед відправленням спортивні коні повинні піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни-експортера та результати такого обстеження повинні показати відсутність захворювань, до яких є сприйнятливими коні відповідно до вимог МЄБ.

4. Протягом останніх 40 днів перед відправленням спортивні коні повинні утримуватись у господарстві під ветеринарним наглядом.

5. Спортивні коні повинні ввозитись із території країни або зони, де:

1) протягом двох останніх років не було зафіксовано жодного випадку венесуельського енцефаломієліту коней;

2) протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку парувальної хвороби коней, сапу;

3) протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку везикулярного стоматиту або протягом 10 днів до відправлення спортивні коні досліджувались на реакцію нейтралізації вірусу везикулярного стоматиту із негативними результатами у розведенні 1 до 12;

4) у випадку некастрованих самців віком понад 180 днів протягом останніх шести місяців не було зафіксовано жодного випадку вірусного артеріїту коней або:

некастровані самці досліджувались на зразках крові, відібраних протягом 21 дня до відправлення, на реакцію нейтралізації вірусу вірусного артеріїту коней з негативним результатом у розведенні 1 до 4 або аліквотна проба сперми некастрованих самців, відібрана протягом 21 дня до відправлення, досліджувалась із негативними результатами за допомогою тесту на ізоляцію вірусу вірусного артеріїту коней;

або некастровані самці були піддані вакцинації проти вірусного артеріїту коней. Проведення вакцинації повинно здійснюватись під контролем державного ветеринарного інспектора країни походження/країни-експортера за допомогою вакцин, затверджених компетентним органом країни-експортера/країни походження.

6. Спортивні коні повинні:

1) експортуватись із території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від африканської чуми коней;

2) бути імунізованими вакциною проти грипу коней згідно з інструкцією виробника вакцини та відповідно до вимог МЕБ (інформація про проведення вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті).

7. Спортивні коні походять із господарства, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень.

8. Період ветеринарно-санітарних обмежень, визначених пунктом 5 цього підрозділу, визначається у такий спосіб:

1) якщо не усі тварини господарства, які сприйнятливі до відповідних видів захворювань, були забиті, а приміщення – продезінфікованими, період ветеринарно-санітарних обмежень повинен становити щонайменше:

у випадку сапу – шість місяців з дати забою заражених тварин родини конячих;

у випадку енцефаломієліту коней будь-якого типу, включаючи венесуельський енцефаломієліт коней, – шість місяців з дати забою заражених тварин родини конячих;

у випадку інфекційної анемії – до дати, на яку заражені тварини були забиті, а інші тварини мали негативну реакцію на два тести Коггінса, що проведені з проміжком у три місяці;

у випадку везикулярного стоматиту – шість місяців від дати останнього зафіксованого випадку везикулярного стоматиту;

у випадку сказу – один місяць від дати останнього зафіксованого випадку сказу;

у випадку сибірки – 15 днів від дати останнього зафіксованого випадку сибірки;

2) якщо усі тварини господарства, які сприйнятливі до відповідних видів захворювань, були забиті, а приміщення продезінфіковані, період ветеринарно-санітарних обмежень повинен становити щонайменше 30 днів, а у випадку сибірки – 15 днів, починаючи від дати, коли тварини були забиті, а приміщення продезінфіковані.

9. Протягом останніх 15 днів перед відправленням спортивні коні не повинні контактувати із конями, зараженими інфекційними хворобами.

10. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України спортивні коні знаходяться під наглядом компетентного органу України та, за винятком періоду участі у спортивних змаганнях, утримуються у спосіб, що забезпечує уникнення прямого та непрямого контакту з іншими тваринами.

11. Строк перебування спортивних коней на території України не повинен перевищувати 90 днів з дня завершення проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України.

IV. Вимоги щодо ввезення на митну територію України репродуктивного матеріалу

1. Вимоги щодо ввезення на митну територію України сперми, ембріонів та ооцитів ВРХ

1. До ввезення на митну територію України допускаються сперма, ембріони та ооцити ВРХ, які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) ящур:

тварини-донори сперми утримувались у центрі штучного осіменіння, де у жодної тварини не фіксувались ознаки ящуру, та протягом щонайменше трьох останніх місяців перед збором сперми тварини-донори сперми утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації, та (у випадку імпорту замороженої сперми) тварини-донори сперми не мали жодних клінічних ознак ящуру протягом 30 днів після збору сперми;

тварини-донори ембріонів, отриманих *in vitro*, протягом щонайменше трьох останніх місяців перед збором ембріонів утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації;

2) чума ВРХ – сперма та ембріони, отримані *in vitro/in vivo*, зібрані на території країни, де протягом останніх 12 місяців перед збором сперми та ембріонів не було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ;

3) чума дрібних жуйних:

тварини-донори сперми протягом щонайменше 21 дня перед збором сперми утримувались на території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від чуми дрібних жуйних, та протягом 21 дня після збору сперми не мали жодних клінічних ознак цього захворювання;

тварини-донори ембріонів протягом щонайменше 21 дня перед збором ембріонів утримувались на території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від чуми дрібних жуйних;

4) бруцельоз:

тварини-донори сперми не піддавались вакцинації проти бруцельозу та: утримувались у центрі штучного осіменіння, що відповідає вимогам Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, або кожні шість місяців тварини піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами та утримувались в стаді, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу;

тварини-донори ембріонів не були вакцинованими проти бруцельозу протягом останніх трьох років та: утримувались на території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними

від бруцельозу, або утримувались у господарстві, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу, та кожні шість місяців тварини піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

5) туберкульоз ВРХ:

тварини-донори сперми утримувались в центрі штучного осіменіння, що знаходиться на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від туберкульозу ВРХ, та до такого центру штучного осіменіння вводяться лише тварини, що походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від туберкульозу ВРХ, або кожного року тварини-донори сперми піддавались туберкуліновій пробі на туберкульоз ВРХ із негативними результатами та утримувались в стаді, що є вільним від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

тварини-донори ембріонів/ооцитів протягом 24 годин до збору ембріонів/ооцитів не мали жодних ознак туберкульозу ВРХ та: походять зі стада, що є вільним від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ та знаходиться на території країни/зони/компартамента, що є вільними від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, або утримувались в стаді, що є вільним від туберкульозу ВРХ відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, та були ізольованими у господарстві походження протягом 30 днів перед збором ембріонів/ооцитів, де піддавались туберкуліновій пробі на туберкульоз ВРХ із негативними результатами;

б) лейкоз ВРХ:

тварини-донори сперми на момент збору сперми утримувались у стаді, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від лейкозу ВРХ;

у випадку тварин-донорів, молодших двох років, які походять від єдиноутробних самок, піддавались серологічним дослідженням щодо лейкозу ВРХ із негативними результатами;

або тварини-донори сперми двічі піддавались діагностичному дослідженню щодо лейкозу ВРХ із негативними результатами (перше дослідження проводилось не раніше 30 днів до збору сперми, друге – через 90 днів після збору сперми);

7) контагіозна плевропневмонія ВРХ – тварини-донори сперми/отриманих *in vivo* або *in vitro* ембріонів та ооцитів з моменту народження або протягом останніх шести місяців утримувались на території країни/зони/компартамента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від контагіозної плевропневмонії ВРХ;

8) інфекційний ринотрахеїт:

тварини-донори сперми, що призначена до ввезення в Україну у свіжому стані, утримувались у стаді, яке на момент збору сперми було вільним від інфекційного ринотрахеїту відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

тварини-донори сперми, що призначена до ввезення в Україну у замороженому стані утримувались у стаді, яке на момент збору сперми було вільним від інфекційного ринотрахеїту відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ, або утримувались ізольованими в період збору сперми та протягом 30 днів після збору сперми, а також піддавались діагностичним дослідженням щодо інфекційного ринотрахеїту із негативними результатами (дослідження повинні проводитись на пробі крові, що була узята щонайменше через 21 день після збору сперми), або якщо серологічний статус тварини-донора невідомий або якщо такий статус є позитивним, аліквотна частина кожного збору сперми піддавалась

дослідженню щодо виділення вірусу або ПЛР-тесту, що проводились відповідно до вимог МЕБ;

9) заразний вузликовий дерматит ВРХ – тварини-донори сперми/ембріонів протягом щонайменше останніх 28 днів перед збором сперми/ембріонів утримувались на території країни або зони, де за результатами клінічного, вірусологічного та серологічного нагляду протягом двох останніх років не було зафіксовано жодного випадку заразного вузликового дерматиту ВРХ та протягом зазначеного періоду не проводилась вакцинація проти цього захворювання;

10) блутанг – тварини-донори сперми/ембріонів, отриманих *in vitro*:
протягом щонайменше 60 днів до початку та під час збору сперми/ембріонів утримувались в країні або зоні, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від блутангу;

або піддавались серологічному дослідженню щодо визначення антитіл до групи блутангу із негативними результатами (таке дослідження проводилось відповідно до вимог МЕБ у період між 28 та 60 днем після останнього збору сперми/ембріонів у межах однієї партії);

або тварини-донори сперми піддавались серологічним дослідженням щодо виявлення збудника хвороби із негативними результатами (таке дослідження проводилось відповідно до вимог МЕБ на основі зразків крові, відібраних на початку та в кінці збору сперми та принаймні кожні сім днів (тест на виділення вірусів) та кожні 28 днів (ПЛР-тест) та під час збору сперми в межах однієї партії);

або (для ембріонів, отриманих *in vitro*) тварини-донори ембріонів пройшли дослідження зразків крові на визначення збудника із негативними результатами відповідно до вимог МЕБ;

11) лептоспіроз – сперма походить із господарства, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку лептоспірозу та протягом

30 днів перед збором сперми тварини-донори сперми піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами.

2. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

3. Тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів повинні:

мати індивідуальний ідентифікаційний номер, який дає можливість визначити їх походження;

у день збору сперми/ембріонів/ооцитів не мати жодних клінічних ознак захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу.

4. Сперма, що використовується для запліднення ооцитів, повинна задовольняти вимоги пункту 1 цього підрозділу.

5. Тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів не отримували кормів тваринного походження, при виготовленні яких використовувалися тканини жуйних тварин.

6. Отримання, переробка та зберігання сперми/ембріонів/ооцитів повинні здійснюватися відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ.

7. Діагностичні дослідження, що вимагаються пунктами 4–6, 8, 10–11 пункту 1 цього підрозділу, повинні проводитися під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

2. Вимоги щодо ввезення на митну територію України сперми, ембріонів та ооцитів овець та кіз

1. До ввезення на митну територію України допускаються сперма, ембріони та ооцити овець та кіз, які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) ящур – тварини-донори сперми утримувались у центрі штучного осіменіння, де у жодної тварини не фіксувались ознаки ящуру, та протягом щонайменше трьох останніх місяців перед збором сперми, тварини-донори сперми утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації, та (у випадку замороженої сперми) тварини-донори сперми не мали жодних клінічних ознак ящуру протягом 30 днів після збору сперми;

2) віспа овець та кіз – на момент збору сперми тварини-донори сперми утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільною від віспи овець та кіз, та протягом 21 дня після збору сперми у тварин-донорів були відсутні клінічні ознаки віспи овець та кіз;

3) чума дрібних жуйних:

тварини-донори сперми протягом щонайменше 21 дня перед збором сперми утримувались на території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від чуми дрібних

жуйних, та протягом 21 дня після збору сперми не мали жодних клінічних ознак цього захворювання;

тварини-донори ембріонів протягом щонайменше 21 дня перед збором ембріонів утримувались на території країни або зони, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільними від чуми дрібних жуйних;

4) контагіозна плевропневмонія кіз – тварини-донори ембріонів/ооцитів на момент збору ембріонів/ооцитів утримувались на території країни, яка відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільною від контагіозної плевропневмонії кіз;

5) інфекційний епідидиміт (*Brucella ovis*) – тварини-донори сперми походять із стада, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільним від інфекційного епідидиміту, та протягом 60 днів перед відправленням утримувались у господарстві/центрі штучного осіменіння, де у жодної тварини не було зафіксовано ознак цього захворювання, та протягом 30 днів до збору сперми тварини-донори піддавались діагностичним дослідженням щодо інфекційного епідидиміту із негативними результатами;

б) бруцельоз:

тварини-донори сперми не піддавались вакцинації проти бруцельозу та: утримувались в центрі штучного осіменіння, що відповідає вимогам Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ, або кожні шість місяців піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами та утримувались у стаді, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЄБ є вільним від бруцельозу;

тварини-донори ембріонів не були вакцинованими проти бруцельозу протягом останніх трьох років та: утримувались на території країни або зони,

які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від бруцельозу або утримувались у господарстві, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу, та кожні шість місяців тварини піддаються діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

7) блутанг – тварини-донори сперми/ембріонів, отриманих *in vivo*:

протягом щонайменше 60 днів до початку та під час збору сперми/ембріонів утримувались в країні або зоні, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від блутангу;

або піддавались серологічному дослідженню щодо визначення антитіл до групи блутангу із негативними результатами (таке дослідження проводилось відповідно до вимог МЕБ у період між 28 та 60 днем після останнього збору сперми/ембріонів у межах однієї партії);

або тварини-донори сперми піддавались серологічним дослідженням щодо виявлення збудника хвороби із негативними результатами (таке дослідження дало негативний результат та проводилось відповідно до вимог МЕБ на основі зразків крові, відібраних на початку та в кінці збору сперми, та принаймні кожні сім днів (тест на виділення вірусів) та принаймні кожні 28 днів (ПЛР-тест) та під час збору сперми в межах однієї партії;

або тварини-донори ембріонів пройшли дослідження зразків крові на визначення збудника із негативними результатами відповідно до вимог МЕБ;

8) чума ВРХ – сперма/ембріони/ооцити зібрані на території країни, де протягом останніх 12 місяців перед збором сперми/ембріонів/ооцитів не було зафіксовано жодного випадку чуми ВРХ;

9) лептоспіроз – сперма походить із господарства, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку лептоспірозу та протягом 30 днів перед збором сперми тварини-донори сперми

піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами.

2. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

3. Тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів повинні:

мати індивідуальний ідентифікаційний номер, який дає можливість визначити самицю, яка їх народила, та господарство їх походження;

у день збору сперми/ембріонів/ооцитів не мати жодних клінічних ознак захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу.

4. Сперма, що використовується для запліднення ооцитів, повинна задовольняти вимоги пункту 1 цього підрозділу.

5. Тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів не отримували кормів тваринного походження, при виготовленні яких використовувалися тканини жуйних тварин.

6. Отримання, переробка та зберігання сперми/ембріонів/ооцитів повинні здійснюватися відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ.

7. Діагностичні дослідження, що вимагаються підпунктами 5–7, 9 пункту 1 цього підрозділу, повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

3. Вимоги щодо ввезення на митну територію України сперми та ембріонів свиней

1. До ввезення на митну територію України допускаються сперма та ембріони свиней, які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) африканська чума свиней – тварини-донори сперми/ембріонів, отриманих *in vivo*, протягом щонайменше 40 днів перед збором сперми/ембріонів утримувались на території країни/зони/компартмента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від африканської чуми свиней;

2) ящур – тварини-донори сперми утримувались у центрі штучного осіменіння, де у жодної тварини не фіксувались ознаки ящуру, та протягом щонайменше трьох останніх місяців перед збором сперми тварини-донори сперми утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЕБ вільними від ящуру без вакцинації, та (у випадку замороженої сперми) тварини-донори сперми не мали жодних клінічних ознак ящуру протягом 30 днів після збору сперми;

3) класична чума свиней – протягом щонайменше трьох останніх місяців перед збором сперми тварини-донори сперми утримувались на території країни/зони/компартмента, які відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від класичної чуми свиней;

4) хвороба Ауескі – на момент збору сперми та перед збором ембріонів, отриманих *in vivo*, тварини-донори утримувались у господарстві або центрі штучного осіменіння, що знаходились на території країни або зони, які

відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільними від хвороби Ауескі;

5) бруцельоз:

тварини-донори сперми не піддавались вакцинації проти бруцельозу та:

утримувались у центрі штучного осіменіння, що відповідає вимогам Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

або кожні шість місяців тварини піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами та утримувались у стаді, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу;

тварини-донори ембріонів не були вакцинованими проти бруцельозу протягом останніх трьох років та:

утримувались в господарстві, яке відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ є вільним від бруцельозу, та кожні шість місяців тварини піддавались діагностичним дослідженням щодо бруцельозу із негативними результатами;

б) лептоспіроз – сперма походить із господарства, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку лептоспірозу та протягом 30 днів перед збором сперми тварини-донори сперми піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами.

2. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню на усій території країни походження в рамках двосторонньої торгівлі.

3. Тварини-донори сперми/ембріонів повинні:

мати індивідуальний ідентифікаційний номер, який дає можливість визначити їх походження;

у день збору сперми/ембріонів не мати жодних клінічних ознак захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу.

4. Отримання, переробка та зберігання сперми/ембріонів повинні здійснюватися відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ.

5. Діагностичні дослідження, що вимагаються підпунктами 5–6 пункту 1 цього підрозділу цього підрозділу, повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

4. Вимоги щодо ввезення на митну територію України сперми, ембріонів, ооцитів коней

1. До ввезення на митну територію України допускаються сперма, ембріони та ооцити коней, які щодо зазначених нижче захворювань відповідають таким вимогам:

1) парувальна хвороба – тварини-донори сперми з моменту народження або протягом останніх шести місяців перед збором сперми утримувались на території країни, яка протягом щонайменше останніх шести місяців є вільною від парувальної хвороби відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

2) африканська чума коней – тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів, отриманих *in vivo*, у день збору сперми/ембріонів/ооцитів та наступні 40 днів не мали жодних клінічних ознак африканської чуми коней та:

тварини-донори не піддавались імунізації проти африканської чуми коней живою вакциною протягом щонайменше 40 днів перед збором сперми/ембріонів/ооцитів;

або протягом 40 днів до початку та під час збору сперми/ембріонів/ооцитів тварини-донори утримувались на території країни або зони, що є офіційно визнаними МЄБ вільними від африканської чуми коней;

або тварини-донори знаходились у центрі штучного осіменіння або у центрі збору ембріонів/ооцитів, де відсутня африканська чума коней, та були захищені від збудників цього захворювання під час збору сперми/ембріонів/ооцитів та: тварини-донори піддавались серологічному дослідженню (із негативними результатами) на предмет антитіл до вірусної групи африканської чуми коней на пробі крові, відібраної не раніше 28 і не пізніше 90 днів після дати останнього збору сперми/ембріонів/ооцитів або піддавались дослідженню щодо ідентифікації збудника із негативними результатами (таке дослідження проводилось на пробах крові, відібраних на початку та наприкінці періоду збору сперми/ембріонів/ооцитів, а також протягом кожних наступних семи днів);

3) вірусний артеріїт:

тварини-донори сперми протягом 28 днів перед збором сперми утримувались у господарстві, де у всіх тварин протягом зазначеного періоду були відсутні ознаки вірусного артеріїту, та:

перебуваючи у віці від шести до дев'яти місяців, тварини-донори сперми піддалися дослідженню щодо вірусного артеріїту із негативними результатами (у випадку отримання позитивних результатів було проведено повторне дослідження через 14 днів, яке показало стабільність або зниження титру антитіл, та безпосередньо після проведення такого дослідження тварини-донори сперми були вакцинованими проти вірусного артеріїту та в

подальшому піддавались регулярним вакцинаціям відповідно до інструкції виробника вакцини);

або були ізольованими та в перші сім днів ізоляції піддалися дослідженню щодо вірусного артеріїту на пробі крові із негативними результатами та безпосередньо після проведення зазначених діагностичних досліджень тварини-донори були вакциновані проти вірусного артеріїту з наступною ізоляцією від інших непарнокопитних протягом 21-денного поствакцинального періоду та в подальшому піддавались регулярним вакцинаціям відповідно до інструкції виробника вакцини;

або піддалися дослідженню щодо вірусного артеріїту з негативними результатами (діагностичне дослідження проводилось на пробі крові, взятої протягом 14 днів перед збором сперми) та були ізольовані від інших непарнокопитних з відмінним епізоотичним статусом протягом 14 днів перед узяттям проби крові до завершення збору сперми;

або піддалися дослідженню щодо вірусного артеріїту, яке було проведено на одній пробі крові та дало позитивний результат, після чого: або в шестимісячний період перед збором сперми були спарені з двома кобилами, яких піддали дворазовому дослідженню щодо вірусного артеріїту із негативними результатами та яке було проведено на пробах крові, відібраних в день злучки для першого дослідження і через 28 днів після неї; або сперма, зібрана протягом шести місяців перед збором сперми, призначеної до експорту, піддавалась дослідженню щодо вірусного артеріїту, яке дало негативний результат; або сперма, зібрана протягом шести місяців після дати дослідження проби крові, була досліджена на вірусний артеріїт із негативними результатами, після чого коні піддалися вакцинації та регулярним повторним вакцинаціям;

або (для замороженої сперми) після заморожування сперми тварини-донори сперми піддавались: або дослідженню щодо вірусного артеріїту, яке було проведено із негативними результатами на єдиній пробі крові, взятої не раніше 14 днів та не пізніше 12 місяців після збору сперми,

призначеної до експорту; або дослідженню щодо вірусного артеріїту, яке було проведено із негативними результатами на аліквотній частці сперми, відібраної безпосередньо перед заморожуванням, або аліквотній частці сперми, відібраної між 14 і 30 днями перед збором сперми, призначеної до експорту;

тварини-донори ембріонів, отриманих *in vivo*, утримувались на території господарства, в якому протягом 28 днів, що передували збору ембріонів, жодна із тварин не мала ознак вірусного артеріїту, та тварини-донори:

піддавались дослідженню щодо вірусного артеріїту із негативними результатами (діагностичне дослідження проводилось на пробі крові, відібраної або один раз протягом 21 дня перед збором ембріонів, або двічі на пробах, взятих щонайменше з 14-денним інтервалом протягом 28 днів перед збором, яке показало стабільність або зниження титру антитіл) або піддавались регулярній вакцинації проти вірусного артеріїту згідно з інструкцією виробника вакцини;

або утримувались на карантині протягом 28 днів перед збором ембріонів та протягом зазначеного вище періоду тварини-донори не мали жодних ознак вірусного артеріїту;

4) лептоспіроз – сперма походить із господарства, де протягом останніх 12 місяців не було зафіксовано жодного випадку лептоспірозу та протягом 30 днів перед збором сперми тварини-донори сперми піддавались діагностичним дослідженням щодо лептоспірозу із негативними результатами.

2. Захворювання, визначені пунктом 1 цього підрозділу, повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому повідомленню в рамках двосторонньої торгівлі.

3. Тварини-донори сперми/ембріонів/ооцитів повинні:
мати індивідуальний ідентифікаційний номер, який дає можливість визначити їх походження;

у день збору сперми/ембріонів/ооцитів не мати жодних клінічних ознак захворювань, визначених пунктом 1 цього підрозділу.

4. Сперма, що використовується для запліднення ооцитів, повинна задовольняти вимоги пункту 1 цього підрозділу.

5. Отримання, переробка та зберігання сперми/ембріонів/ооцитів повинні здійснюватися відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ.

6. Діагностичні дослідження, що вимагаються підпунктами 2–4 пункту 1 цього підрозділу, повинні проводитись під контролем компетентного органу країни походження відповідно до вимог МЕБ.

5. Вимоги щодо ввезення на митну територію України інкубаційних яєць, отриманих від свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкілових (страусоподібних), та інкубаційних яєць, отримані від свійської птиці ряду безкілових (страусоподібних)

1. Інкубаційні яйця повинні походити від зграй, які протягом щонайменше трьох місяців утримувались на території країни/зони/компартамента походження інкубаційних яєць.

2. Інкубаційні яйця повинні походити із території країни/зони/компартамента, які на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката:

1) є вільними від хвороби Ньюкасла відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ та де впроваджено програму контролю щодо грипу птиці, та:

2) або є вільними від високопатогенного та низькопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ;

3) або є вільними від високопатогенного грипу птиці відповідно до вимог Кодексу здоров'я наземних тварин МЕБ та інкубаційні яйця походять від батьківських зграй, що утримувались у господарстві:

де протягом останніх 30 днів перед збором яєць не було зафіксовано випадків низькопатогенного грипу птиці;

яке знаходиться та території, щодо якої компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень, пов'язаних із спалахами низькопатогенного грипу птиці, та в радіусі 1 км навколо якого протягом 30 днів перед збором яєць не було зафіксовано жодного випадку низькопатогенного грипу птиці в жодному господарстві;

яке не мало жодних епідеміологічних зв'язків із господарством, де було зафіксовано низькопатогенний грип птиці протягом останніх 30 днів перед збором яєць.

3. Інкубаційні яйця отримано від батьківських зграй, які:

1) на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката піддавались обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати якого показали відсутність клінічних ознак будь-якої хвороби або підстав підозрювати про їх наявність;

2) протягом щонайменше шести тижнів перед відправленням утримувались на території господарства, затвердженого компетентним органом країни походження, та:

щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень;

у межах радіусу 10 км навколо якого (включаючи територію сусідньої держави) не було зафіксовано жодного випадку високопатогенного грипу птиці або хвороби Ньюкасла протягом щонайменше останніх 30 днів;

3) протягом щонайменше шести тижнів перед відправленням не контактували із пернатою дичиною та свійською птицею із нижчим епізоотичним статусом;

4) для інкубаційних яєць, отриманих від свійської птиці, що є відмінною від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних), батьківські зграї піддавались програмі контролю щодо:

для курячих: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella Pullorum*, *S. Gallinarum*;

для індичок: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Typhimurium*, *Salmonella arizonae*, *Salmonella Pullorum*;

для цесарок, перепелів, фазанів, куріпок, гусей, качок: *Salmonella Pullorum* та *S. Gallinarum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграї не було виявлено збудників *Salmonella* або підстав підозрювати про наявність *Salmonella*;

5) піддавались програмі контролю щодо *Mycoplasma*:

для курячих: *M. Gallisepticum*;

для індичок: *M meleagridis* та *M. Gallisepticum*;

та у рамках таких програм контролю щодо зграй не було виявлено збудників *Mycoplasma* або підстав підозрювати про наявність *Mycoplasma*.

4. Для інкубаційних яєць, отриманих від свійської птиці виду *Gallus gallus* та індичок – щодо зграї походження запроваджено програму контролю сальмонельозу та в рамках такої програми:

згряя походження піддавалась діагностичним дослідженням щодо *Sallmonella* та *Mycoplasma*;

щодо зграй не було виявлено збудників *Sallmonella* та *Mycoplasma*.

5. Для інкубаційних яєць свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкілових (страусоподібних) – якщо вакцина проти хвороби Ньюкасла не задовольняє вимог пункту 12 підрозділу 8 цього розділу, проте є дозволеною для використання компетентним органом країни/зони/компартамента походження, свійська птиця, від якої отримано інкубаційні яйця:

1) не піддавалась вакцинації такими вакцинами протягом щонайменше останніх 12 місяців;

2) походить зі зграй, що пройшли тест ізолювання вірусу хвороби Ньюкасла, який було проведено акредитованою лабораторією не раніше ніж за 14 днів до моменту відправлення шляхом довільного відбору зразків у вигляді мазків з клоаки не менше 60 птахів з кожної зграї, та у яких не було виявлено пташиних параміксовірусів з індексом інтрацеребральної патогенності (ICPI) не більше 0,4;

3) протягом 60 днів перед відправленням не контактувала зі свійською птицею, яка не задовольняє вимог підпунктів 1–2 цього пункту;

4) утримувалась в ізоляції під наглядом державного ветеринарного інспектора країни походження у господарстві походження протягом 14 днів, визначених підпунктом 2 цього пункту.

6. Інкубаційні яйця повинні:

піддаватись дезінфекції відповідно до вимог законодавства країни походження;

бути індивідуально-маркованими із зазначенням номера дозволу господарства походження;

на дату видачі міжнародного ветеринарного сертифіката піддаватись обстеженню державним ветеринарним інспектором країни походження, результати якого повинні показати відсутність ознак будь-якої хвороби або підстав підозрювати про їх наявність.

7. У випадку проведення вакцинації батьківських зграй застосовувались лише вакцини, затверджені компетентним органом країни походження. Інформація щодо вакцини та дати проведення такої вакцинації повинна міститись у міжнародному ветеринарному сертифікаті.

8. Хвороба Ньюкасла, високопатогенний та низькопатогенний грип птиці повинні входити до переліку захворювань, які підлягають обов'язковому терміновому повідомленню на усій території країни походження.

9. Інкубаційні яйця транспортуються в очищених одноразових ящиках/тарах, які використовуються вперше, та:

які містять лише інкубаційні яйця одного виду, категорії та типу, що походять з одного господарства;

які закриті у спосіб, що унеможлиблює підміну вмісту;

на які нанесено таку інформацію:
слово «інкубаційний»;
назва країни/зони/компартмента походження;
види відповідної свійської птиці;
кількість інкубаційних яєць;
категорія і тип виробництва, для якого призначені інкубаційні яйця;
назва, адреса та номер дозволу виробничої потужності (об'єкта) (для інкубаційних яєць свійської птиці, відмінної від свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));
назва, адреса та номер дозволу племінної потужності (об'єкта) (для інкубаційних яєць свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));
номер дозволу господарства походження;
дата відправлення (для інкубаційних яєць свійської птиці ряду безкільових (страусоподібних));
назва країни призначення.

10. Після ввезення на митну територію України та проходження державного ветеринарно-санітарного контролю на державному кордоні України відповідно до вимог законодавства України інкубаційні яйця підлягають інкубуванню в окремих інкубаторах.

11. Птиця, яка була виведена з імпортованих інкубаційних яєць, повинна протягом щонайменше тритижневого періоду з дати виведення утримуватися у господарстві, до якого птицю було надіслано після виведення (якщо інкубаційні яйця були введені до господарства, де вже були присутні інші інкубаційні яйця, тритижневий період розпочинається з дати введення останнього імпортованого інкубаційного яйця).

**6. Вимоги щодо ввезення на митну територію України яєць,
вільних від специфічних патогенів (SPF)**

1. До ввезення на митну територію України допускаються яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF) відповідно до вимог Міжнародної фармакопеї або Європейської фармакопеї.

2. Яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF), повинні походити від зграй курей, які:

1) є вільними від специфічних патогенів, результати діагностичних та клінічних досліджень, які необхідні для надання такого статусу, є задовільними, включаючи негативні результати на грип птиці та хворобу Ньюкасла, що були проведені протягом останніх 30 днів перед відправленням яєць;

2) піддавались клінічному обстеженню щонайменше раз на тиждень, результати таких обстежень показали відсутність клінічних ознак будь-якої хвороби або підстав підозрювати про її наявність;

3) протягом щонайменше останніх шести тижнів утримувались у господарстві, затвердженому компетентним органом країни походження, щодо якого компетентним органом країни походження не встановлено жодних ветеринарно-санітарних обмежень;

4) протягом щонайменше останніх шести тижнів не контактували із свійською птицею із нижчим епізоотичним статусом або із пернатою дичиною.

3. Яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF), повинні бути маркованими за допомогою кольорових чорнил із зазначенням ідентифікаційного номера.

4. Яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF), повинні перевозитись у чистих, герметичних одноразових ящиках/тарах, які використовуються вперше, та які:

- містять лише яйця, які походять з одного господарства;
- запечатані у спосіб, що унеможлиблює підміну вмісту;
- чітко марковані із зазначенням такої інформації:
  - назва та ISO код країни/зони/компартмента походження;
  - «яйця, вільні від специфічних патогенів (SPF) лише для діагностичного, дослідного та фармацевтичного використання»;
  - кількість яєць;
  - назва, адреса та номер дозволу господарства виробництва;
  - назва країни призначення.

**Директор Департаменту
аграрної політики та
сільського господарства**

В. Топчій